

11

DNI MUZYKI
UKRAIŃSKIEJ
W WARSZAWIE

11 ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ
МУЗИКИ у ВАРШАВІ

7/9/12.09.2025

7.09.2025
9.09.2025
12.09.2025



11. ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ у ВАРШАВІ

Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie, od ponad 25 lat organizowane przez Fundację Pro Musica Viva, przekonują polskiego słuchacza o wysokiej wartości ukraińskiej kultury muzycznej. Sięgająca 1000 lat kultura ukraińska, przechodząca różne historyczne meandry, ma w swoim dorobku zjawiska wybitne. My prezentujemy ukraińską muzykę. Trzy różne koncerty ukażą różne jej przejawy – od twórczości najnowszej, poprzez sięgającą XVII wieku muzyczną przeszłość, do ukraińskiej pieśni, która w języku polskim ma też symboliczne określenie „dumka” – od „dumać”, „myśleć”, „zamyślić się”. Zapraszamy do tego zamyślenia się nad Ukrainą i jej bliskością do Polski.

Cieszymy się, że prezentowany na „11. Dniach” repertuar ukraiński wykonają prawie w całości muzycy polscy. Zależy nam na zachęcaniu polskich wykonawców do sięgania po ukraiński repertuar. I marzy nam się większa jego obecność na polskich scenach.

Zespół Kwartludium przedstawi konceptualne oblicza muzyki ukraińskiej, gdzie czworo instrumentalistów będzie budować dźwiękowe konstelacje, w których niespodziewane spotykać się będzie z nieoczywistym. Sekstet Wokalny proMODERN połączy przeszłość z teraźniejszością: utwory liturgiczne z Kantyków Supraskich końca XVII w. stworzą przestrzeń dla prawykonań nowych dzieł czterech ukraińskich kompozytorek – Bohdany Frolak, Lubawy Sydorenko, Oleny Illynskiej i Iriny Blokhiny – zamówień Fundacji Pro Musica Viva. Koncert finałowy to piękna pieśń ukraińska, utwory na skrzypce z towarzyszeniem orkiestry smyczkowej, a także muzyka tylko orkiestrowa. Przeniosą nas w ten niezwykły

świat ukraińskiej nostalgii, zadumania i subtelności wspaniała śpiewaczka Olga Pasiecznik, skrzypce Nazar Plyska i Orkiestra Kameralna Filharmonii Pomorskiej Capella Bydgosciensis pod moją dyrekcją.

Dzisiejsza heroiczna obrona Ukrainy przed rosyjską agresją, której celem jest nie zagarnięcie mniejszego czy większego terytorium Ukrainy, lecz unicestwienie ukraińskiego państwa i ukraińskiego narodu z jego kulturą, tym mocniej stawia zadanie przedstawienia ukraińskiego dorobku kulturalnego. Państwa obecność na koncertach 11. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie jest wsparciem obrony Ukrainy przed jej zniszczeniem!

*Roman Rewakowicz
Dyrektor Artystyczny*



1 Koncert kameralny

Zespół KWARTLUDIUM

Dagna Sadkowska – skrzypce

Michał Górczyński – klarnet, klarnet basowy

Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne

Piotr Nowicki – fortepian

Program:

Marta Haładżun (ur. 1994)

Erosion na klarnet basowy, perkusję, fortepian i skrzypce (2020)

Karmella Cepkolenko (ur. 1955)

Duel – Duo nr 9 na perkusję i fortepian (2003)

Bohdan Sehin (ur. 1976)

Gamma Boötis na skrzypce i fortepian (2015)

Anna Arkuszyna (ur. 1989)

Pieśń przyszłego człowieka na klarnet, skrzypce, fortepian i instrumenty perkusyjne (2015)

Kateryna Grywul (ur. 1993)

Wydech na skrzypce, fortepian i elektronikę (2022)

Zoltan Almaszi (ur. 1975)

Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerze Górnej na skrzypce, klarnet, fortepian i instrumenty perkusyjne (2015)

Niedziela, 7 września 2025 r., godz. 19.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

W programie koncertu otwierającego 11. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie znalazły się kompozycje reprezentatywne dla nurtu awangardowego w muzyce naszych sąsiadów. To utwory kompozytorów różnych pokoleń: generację lat 50. reprezentuje tu Karmella Cepkolenko, średnie pokolenie – znani dobrze słuchaczom poprzednich edycji festiwalu Zoltan Almaszi i Bohdan Sehin, kompozytorską młodzież – Anna Arkuszyna, Marta Haładżun i Kateryna Grywul. Reprezentowane są również różne ośrodki: utworem Cepkolenko swą obecność na festiwalu zaznacza niezwykle prężnie działająca grupa kompozytorów odeskich, Almaszi i Sehin to reprezentanci szkoły lwowskiej, Arkuszyna, Haładżun i Grywul, również pochodzące z zachodniej Ukrainy, działają poza krajem, w różnych ośrodkach europejskich.

Większość utworów zawartych w programie powstała specjalnie dla zespołu Kwartludium, stąd ich nietypowy skład instrumentalny, choć nie we wszystkich kompozycjach wykorzystana została pełna obsada zespołu. Warto zwrócić uwagę na różne sposoby współlistnienia instrumentów w partyturze: w jednych utworach to harmonijna współpraca w kreowaniu jednolitej dźwiękowej atmosfery, w innych – podkreślanie różnic, współzawodniczenie, celowa niezgodność. W kompozycji Kateryny Grywul istotną rolę pełni także niezależna od partii instrumentalnych warstwa elektroniczna.

Język muzyczny wykonywanych podczas koncertu utworów, choć zróżnicowany, wyrasta z sonorystycznych poszukiwań nowych barw, nowych brzmień, nowych źródeł dźwięku. Podporządkowany jest jednak ekspresji, a często także pozamuzycznym inspiracjom, o których kompozytorzy mówią w zamieszczonych na kolejnych stronach notkach programowych. Niezwykle interesujące są tu najrozmaitsze niekonwencjonalne sposoby wydobywania dźwięków z instrumentów, podporządkowane jednak każdorazowo wyrazowej, emocjonalnej warstwie kompozycji. Fascynująca różnorodność tych utworów, zawarta zarówno w ich tematyce, jak i doborze środków muzycznych i technik kompozytorskich, absorbuje uwagę słuchaczy i z pewnością nikogo nie pozostawi obojętnym.

Paweł Markuszewski



for: z archiwum kompozytorki

Marta Haladżun (ur. 1994 we Lwowie) jest ukraińską kompozytorką mieszkającą w Niemczech. Zajmuje się muzyką współczesną, multimediami, teatrem muzycznym i współpracą interdyscyplinarną. Studiowała kompozycję w Kijowie oraz w Hochschule für Musik und Theater w Monachium u prof. Isabel Mundry (studia magisterskie), a także kompozycję multimedialną w HfMT Hamburg u Alexandra Schuberta i Georga Hajdu. Obecnie kończy studia podyplomowe w HMDK Stuttgart u Luxy Martina Schüttlera.

Ponadto uczestniczyła w warsztatach prowadzonych przez takich twórców jak: Chaya Czernowin, Clara Iannotta, Stefano Gervasoni, Francesco Filidei, Sarah Nemtsov, Mauro Lanza itp. Jej muzyka była wykonywana przez różne zespoły, takie jak: Nostri Temporis, Barcelona Modern Ensemble, Kwartludium, Riot Ensemble, Ensemble Proton Bern, Collegium Novum Zürich itp. Brała udział w festiwalach takich jak: Kontrasty (Ukraina), SoundsAroundMe (Wiedeń), Mixtur (Hiszpania), Festspiele Mecklenburg-Vorpommern (Niemcy), Klangspuren Schwaz (Austria), Darmstadt Summer Course (Niemcy), Festival Junger Künstler Bayreuth (Niemcy), Lauschvisite (Niemcy), Sounds of Stuttgart (Niemcy) itp.

W 2021 roku została nagrodzona na XII Konkursie „Pre-Art” dla Młodych Kompozytorów (Szwajcaria) za utwór *Dust in crevices*, wygrała „Protonwerk no. 12” zespołu Ensemble Proton Bern (Szwajcaria) i zwyciężyła w EHTE Composition Contest (Hiszpania). W 2022 roku wzięła udział w Klangspuren Composer Lab prowadzonym przez Riot Ensemble.

Od 2025 roku prowadzi zajęcia z kompozycji jako przedmiotu dodatkowego w HMDK w Stuttgarcie.

Erosion (2020)

Erozja to naturalny proces transformacji, w którym woda, wiatr, lód i grawitacja powoli przekształcają ziemię, drążąc glebę i skałę, aby wyrzeźbić nowe formy. Jest to zarówno siła tworzenia, jak i niszczenia – niewidzialny rzeźbiarz, który z czasem przekształca krajobrazy. W tym dziele erozja staje się metaforą zmiany, kruchości i upływu czasu, zachęcając do refleksji nad tym, jak siły natury – i ludzkie działania – nieustannie redefiniują granice między stabilnością a stratą, trwałością a nietrwałością.

Marta Haladżun



for: Oksana Perepłowa

Karmella Cepkolenko (ur. 1955 w Odessie) jest znaną ukraińską kompozytorką, laureatką Narodowej Nagrody Ukrainy im. T. Szewczenki (2024), laureatką Nagrody im. B. Latożyńskiego (2001), Zasłużoną Artystką Ukrainy (2006).

Otrzymała pochwałę za aktywną postawę obywatelską, wszechstronną pomoc i owocną współpracę z Brygadą Mychajła Hruszewskiego z Południowej Dywizji Operacyjnej Gwardii Narodowej Ukrainy podczas pełnoskalowej wojny Federacji Rosyjskiej przeciwko

Ukrainie (2023), medal Gwardii Narodowej Ukrainy „Za współpracę” (2023) oraz Nagrodę Ukraińskiej Sekcji Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji „Za działalność charytatywną” (2024). Dla swojej autorskiej strategii wojskowej wymyśliła hasło „Ukraińskie artystki ze swoją bronią”. Jest autorką projektu „Ukraińskie artystki ze swoją bronią”, w którym wzięły udział kompozytorki i poetki z utworami napisanymi podczas wojen.

Karmella Cepkolenko jest profesorem, kierownikiem Katedry Teorii Muzyki i Kompozycji w Narodowej Akademii Muzycznej im. A. Neżdanowej w Odessie; sekretarzem Zarządu Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy. Autorka pomysłu, założycielka i dyrektor artystyczna corocznego Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Współczesnej „Dwa Dni i Dwie Noce Nowej Muzyki”. Inicjator, założycielka i przewodnicząca zarządu międzynarodowej organizacji publicznej Association New Music – ukraińskiej sekcji Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (ISCM).

Wykształcenie muzyczne zdobyła w Specjalistycznej Średniej Szkole Muzycznej im. prof. P. Stolarskiego w Odessie w klasach fortepianu (prof. G. Buczyński, wykł. O. Pannikowa) i kompozycji (prof. O. Kogan) oraz w Państwowym Konserwatorium (obecnie Narodowa Akademia Muzyczna) im. A. Neżdanowej w Odessie (1973–1979, klasy kompozycji prof. O. Krasotowa i fortepianu prof. L. Ginzburg). W latach 1986–1989 studiowała pod kierunkiem prof. G.M. Cypina na studiach doktoranckich Moskiewskiego Uniwersytetu Pedagogicznego, gdzie uzyskała stopień doktora nauk pedagogicznych. Uczestniczyła w mistrzowskich kursach kompozytorskich w Niemczech (Darmstadt, 1992, 1994; Bayreuth, 1993). Brała udział w licznych międzynarodowych festiwalach i forach. Otrzymała granty od Heinrich-Bell-Stiftung (Niemcy, 1995), DAAD (Niemcy, 1996), Fundacji Brahms-Haus (Niemcy, 1996), Międzynarodowej Fundacji „Odrodzenie” (Ukraina) i National Endowment for the Arts (Nowy Jork, USA, 1996) oraz granty na rezydencje twórcze w Schrein (Niemcy, 1998), Vorpswede (Niemcy, 2000) i Di Ghege (Niemcy, 2002, 2003).

Jest autorką ponad 100 utworów, z których wiele zostało nagranych na 12 płytach CD i wyemitowanych w radiu na całym świecie.

Duel – Duo nr 9 (2003)

Utwór oparty jest na idei pojedynku. Główną ideą jest rywalizacja, pojedynek pomiędzy dwoma muzykami i dwoma instrumentami muzycznymi. Każdy z muzyków twierdzi, że jest najlepszy. Słowo Duel wywołuje różne skojarzenia i daje możliwość skupienia uczuć i myśli wokół mającego miejsce wydarzenia. Duel – Duo nr 9 na fortepian i perkusję powstał w 2003 roku. Był wielokrotnie wykonywany we Włoszech, Niemczech i Ukrainie.

Karmella Cepkolenko



Bohdan Sehin (ur. 1976 w Borszczowie) – kompozytor, menadżer projektów muzycznych. Absolwent klasy kompozycji Myrosława Skoryka w Narodowej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki we Lwowie. Jest laureatem II Nagrody Międzynarodowego Konkursu Kompozytorów im. S. Prokofiewa (2000), II Nagrody Narodowego Ogólnoukraińskiego Konkursu Młodych Artystów „stArt” (2003), Nagród w Ukrainie za działalność twórczą: im. L. Rewuckiego (2004), im. B. Latożyńskiego (2019), im. M. Leontowicza (2019),

im. S. Ludkewycza (2020). Dwukrotnie był stypendystą programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2003, 2006), w którego ramach studiował kompozycję u Zbigniewa Bujarskiego i Zygmunta Krauzego. Otrzymał stypendia twórcze Towarzystwa Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” (2003), stypendium Prezydenta Ukrainy (2008–2010), oraz dwukrotnie otrzymał stypendium „Stowarzyszenia Wspierania Twórczości im. Andrzeja Szczypiorskiego” Stowarzyszenia Autorów ZAiKS (2014, 2022).

W różnych latach otrzymywał zamówienia kompozytorskie od Instytutu Muzyki i Tańca (Polska), Instytutu Polskiego w Kijowie, Deutsche Welle (Niemcy), I&I Foundation (Szwajcaria), od ukraińskich i zagranicznych wykonawców oraz festiwalu muzyki współczesnej.

Gamma Boötis (2015)

Światło wędruje przez nieskończoność Wszechświata, by kontynuować swoją drogę w źrenicach naszych oczu. Dociera do ukrytych, nieznanych nawet nam samym, przestrzeni naszej istoty. Światło gwiazdy nigdy nie ustaje. Nigdy nie gaśnie. Dedykowane mojej żonie Roksolanie.

Bohdan Sehin



Anna Arkuszyna (ur. 1989 w Łucku) jest ukraińską kompozytorką mieszkającą w Grazu w Austrii. Studiowała kompozycję w Kijowie (u Ałły Zahajkewyczy i Jewhena Stankowycza) oraz w Grazu (u Beata Furrera i Francka Bedrossiana). Była również studentką IEM Graz (klasa Marka Cicilianiego i Daniela Mayera). Ukończyła program Cursus w zakresie kompozycji i muzyki komputerowej w latach 2022/2023 w IRCAM w Paryżu.

Jest laureatką III nagrody w konkursie kompozytorskim „Pre-Art” (2017). Była również finalistką „Ö1-Talentebörse Kompositionspreis” (2020, 2022) w Austrii.

W 2021 roku otrzymała nagrodę „Musikförderungspreis” miasta Graz. W 2022 roku otrzymała Start Stipendium für Musik und darstellende Kunst, a w 2024 roku Staatstipendium für Komposition austriackiego Ministerstwa Sztuki, Kultury, Służby Cywilnej i Sportu. Latem 2024 roku była artystką-rezydentką w Kulturstiftung Schloss Wiepersdorf w Niemczech.

Jej muzyka jest szeroko wykonywana podczas wielu festiwali i projektów, takich jak: Manifeste, Warszawska Jesień, Impuls Festival, Klangwerkstatt, Dni Muzyki Współczesnej w Kijowie, Novalis i wiele innych, przez zespoły takie jak: Musikfabrik, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Modern, Airborne Extended, Cantando Admont, Quatuor Béla, Nostri Temporis, Ensemble Spectrum, Kwartludium i inne.



Kateryna Grywul (ur. 1993 w obwodzie lwowskim) jest ukraińską kompozytorką, skrzypaczką i producentką muzyczną. Łączy koncepcję holofonii z awangardowymi technikami, tworząc unikalne pejzaże dźwiękowe przy użyciu instrumentów, głosu, syntezatorów analogowych i dźwięku przestrzennego. Grywul studiowała na Akademiami Muzycznych we Lwowie i Krakowie, specjalizując się w grze na skrzypcach i kompozycji. Obecnie studiuje na Wydziale Muzyki Komputerowej i Sztuki Dźwięku na Uniwersytecie Muzyki i Sztuk Performatywnych w Grazu.

Jej utwory były wykonywane na festiwalach takich jak: Warszawska Jesień, Ars Electronica, Festival Présences, CTM, ZKM, L.E.V. Matadero, Musikprotokoll, Mixtur, Gaudeamus, Nuits Sonores, MA/IN, Skaņu Mežs, Sanatorium of Sound, Nuit Blanche, Klangzeit, Hyperreality, Tremplin de la Création, Audio Art Festival i wielu innych. Współpracowała z takimi zespołami jak: Ensemble

Modern, Ensemble Scope, Ensemble Proton, Ensemble Cairn, Esbjerg Ensemble, Kwartludium, Syntax Ensemble, Nostri Temporis, Trans-for-Matha Ensemble, Spółdzielnia Muzyczna, Ensemble Kompopolex, Sinfonietta Cracovia, Hanatsu Miroir i Black Page Orchestra.

Oprócz działalności artystycznej Kateryna jest założycielką Gryvul School, inicjatywy mającej na celu dzielenie się swoim doświadczeniem z muzykami z całego świata. Szkoła wspiera zarówno studentów, jak i profesjonalistów, zachęcając ich do rozwoju i odkrywania nowych możliwości.

Gryvul jest uczestniczką pierwszego katalogu muzyki ukraińskiej, stypendystką programu „Gaude Polonia” – stypendium Ministerstwa Kultury Rzeczypospolitej Polskiej, uczestniczyła w 37. Zgromadzeniu Ogólnym Międzynarodowej Konfederacji Muzyki Elektroakustycznej, otrzymała stypendium Prezydenta Ukrainy dla młodych artystów i pisarzy, Grand Prix w dziedzinie muzyki i projektowania dźwięku „Power of Young”, a także została wybrana artystką platformy SHAPE+ w latach 2022/2023.

Wydych (2022)

Wydych to jeden z pierwszych utworów, które napisałam po pełnoskalowej inwazji. Jest to stan, który ja, podobnie jak każdy z nas, chciałabym poczuć. Wewnątrz jest jednak tak wiele napięcia, że z każdym nowym oddechem staje się ono coraz bardziej bolesne. Nie ma wydechu. Nie będzie wydechu, dopóki wojna się nie skończy. A nawet wtedy nie będziemy w stanie wydychać całkowicie – z powodu pamięci, którą będziemy nosić na zawsze.

Kateryna Gryvul



Zoltan Almaszi (ur. 1975 we Lwowie) jest współczesnym ukraińskim kompozytorem, wiolonczelistą, organizatorem życia muzycznego, jednym z założycieli i dyrektorów festiwalu klasycznej i współczesnej muzyki kameralnej „Golfstream”.

Wykształcenie wyższe zdobył w Lwowskim Państwowym Instytucie Muzycznym im. M. Łysenki (obecnie Lwowska Narodowa Akademia Muzyczna im. M. Łysenki), gdzie studiował w dwóch specjalnościach w klasie Jurija Łaniuka: jako wiolonczelista (1998) i kompozytor (1999). W latach 1999–2002 studiował jako asystent na Wydziale Kompozycji Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. P. Czajkowskiego pod kierunkiem Jewhena Stankowycza; w 2008 roku studiował w Polsce u kompozytora Aleksandra Lasonia. Od 2001 roku jest członkiem Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy. Od 2000 roku jest solistą-instrumentalistą Narodowego

Zespołu Solistów „Kyiv Camerata”. Współpracował z zespołami muzyki współczesnej Rykoszet, Nowa muzyka w Ukrainie, Nostri temporis, jest wiolonczelistą i dyrektorem artystycznym kwartetu smyczkowego im. Lewka Rewuckiego. Laureat międzynarodowego konkursu „W ojczyźnie S. Prokofiewa” (Mariupol) w kategorii wiolonczela (1998) i kompozycja (2000), nagrody im. L. Rewuckiego (2003), nagrody im. B. Latoszyńskiego (2013), nagród im. A. Wedela i W. Kosenki (2024). Zasłużony Artysta Ukrainy (2024). Jako wykonawca i kompozytor brał udział w licznych festiwalach muzyki współczesnej i sztuki współczesnej w Ukrainie. Jego utwory były wykonywane w Niemczech, Francji, Szwajcarii, Polsce, Holandii, Białorusi, Mołdawii, Stanach Zjednoczonych i wielu innych krajach.

Zoltan Almaszi określa się jako kompozytor polistylistyczny. Styl twórczy kompozytora jest syntezą tradycji i nowatorstwa, tendencji neoromantycznych z współczesnymi środkami techniki kompozytorskiej. Dorobek Almasziego obejmuje ponad 80 utworów, w tym dzieła symfoniczne, liczne utwory kameralne i instrumentalne. Jest autorem dwóch oper – opery kameralnej *Penita* (2019) oraz opery *TGSz. Podróż w czasie* (2025).

Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerce Górnej (2015)

Kiedy otrzymałem zamówienie od zespołu Kwartludium, warunkiem wstępnym dla przyszłego utworu był polski temat.

Nie zastanawiałem się długo – jednym z najbardziej żywych wspomnień z mojego pobytu w Polsce na stypendium „Gaude Polonia” była krótka wycieczka w polskie Karpaty, do miejscowości Rycerka Górna.

Spacer po górskich ścieżkach niespodziewanie przekształcił się w niezwykle muzyczny eksperyment, a mianowicie zobaczyłem ogromny suchy świerk i zienacka uderzyłem w niego kijem. Efekt dźwiękowy był niesamowity – świerk brzmiał jak doskonały instrument perkusyjny. Byłem zdumiony i zaimprovizowałem cały utwór na tym świerku, a moi przyjaciele uprzejmie to wszystko sfilmowali.

To właśnie ten film stał się impulsem, „polskim tematem”, z którego wyłonił się utwór o dziwnym tytule Echo uderzenia w pień suchego świerka w Rycerce Górnej.

To „echo” wyciągnęło z mojej podświadomości kilka quasi-folklorystycznych motywów (nie, nie, niczego nie cytowałem!), które jak gdyby przypominają się w jakimś mistycznym zamgleniu. Jak sylwetka jelenia w porannej mgle... (a to już wspomnienie z mojego dzieciństwa, też z Karpat. Ale ukraińskich).

Zoltan Almaszi

Kwartludium

Zespół Kwartludium powstał w 2002 roku, współtworzą go Dagna Sadkowska (skrzypce), Piotr Nowicki (fortepian), Michał Górczyński (klarnet, karnet basowy), Paweł Nowicki (instrumenty perkusyjne).

Zespół od początku swojej działalności skupia się na wykonywaniu muzyki najnowszej, stworzonej specjalnie na ten unikalny skład instrumentalny. Kwartludium w swoim dorobku artystycznym posiada kilkadziesiąt prawykonań polskich i światowych. Istotne miejsce w działalności zespołu zajmuje również współczesna muzyka improwizowana. Kwartludium w swoim repertuarze posiada kompozycje graficzne i intuitywne najwybitniejszych przedstawicieli muzyki najnowszej, jak również liczne autorskie projekty muzyczne.

Zespół występował w Stanach Zjednoczonych, Australii, Chinach, Korei Pd., Wielkiej Brytanii, Włoszech, Portugalii, Belgii, Holandii, Niemczech, Danii, Szwecji, Finlandii, Norwegii, Litwie, Łotwie, Czechach, Słowacji, Ukrainie, Gruzji, Rosji i Turcji. Muzycy koncertowali m.in. na Festiwalu „Warszawska Jesień”, Unsound w Nowym Jorku, Beijing Modern Festival, Daegu Contemporary Music Festival, Ensemble Europa w Kolonii, Musica Viva w Lizbonie, Klang w Kopenhadze, Loop Festival w Brukseli, Nuove Musiche Festival w Palermo, Kontrasty we Lwowie, na Festiwalu Tradycji i Awangardy Muzycznej „Kody” w Lublinie, Festiwalu Prawykonań w Katowicach, Musica Polonica Nova we Wrocławiu, Musica Moderna w Łodzi, Sacrum Profanum i Audio-Art w Krakowie, Ad Libitum w Warszawie, Festiwalu „Dni Muzyki Nowej” w Gdańsku.

Zespół występował w roli solistów z Polską Orkiestrą Radiową, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, NFM Leopoldinum we Wrocławiu, Berg Orchestra w Pradze. Kwartludium posiada w swoim dorobku artystycznym liczne nagrania płytowe zrealizowane dla takich wydawnictw fonograficznych jak m.in. DUX, Touch i Requiem Records.

W 2009 roku zespół wziął udział w prestiżowym europejskim projekcie „Re:New Music” propagującym wyróżnionych kompozytorów europejskich. W 2012 roku muzyków ponownie zaproszono do kolejnej edycji programu pod nazwą „New Music: New Audiences”.



foto. Filip Białęgowski

W 2007 roku zespół Kwartludium został laureatem Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”. W 2022 roku muzycy uhonorowani zostali nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z okazji jubileuszu 20-lecia działalności artystycznej. Zespół jest również laureatem Nagrody Honorowej Związku Kompozytorów Polskich za zasługi w dziele promocji polskiej muzyki współczesnej.

Koncert wokalny

Sekstet Wokalny proMODERN

Marta Czarkowska – sopran

Katarzyna Bienias – sopran

Martyna Jankowska – mezzosopran

Aleksander Rewiński – tenor

Krzysztof Chalimoniuk – baryton

Piotr Pieron – bas

Program:

z Kantyków Supraskich (koniec XVII w.)

Zaiste, godna jesteś, Matko, wszelkiej chwały (6 głosów)

Lubawa Sydorenko (ur. 1979)

Zapomniane cienie do wiersza Mychajła Semenki (2025) – prawykonanie

z Kantyków Supraskich

Czeka Dziewica z upragnieniem na poznanie niepozwanego (3 głosy)

Bohdana Frolak (ur. 1968)

Pomodlę się Panu sercem jedynym... do wiersza Tarasa Szewczenki (2024)

– prawykonanie

z Kantyków Supraskich *O Panie, drzwi Swoich nie zamykaj przede mną* (3 głosy)

Olena Ilnytska (ur. 1977)

Jak długo, Panie – Psalm 12(13) (2025) – prawykonanie

z Kantyków Supraskich *Moc swą zjawiając Stwórca, nowe ukazał stworzenie* (6 głosów)

Irina Blokhina (ur. 1982)

Nie moja lecz Twoja niech się stanie wola (2025) – prawykonanie

Utwory kompozytorek ukraińskich wykonywane podczas koncertu powstały na zamówienie Fundacji Pro Musica Viva.

Wtorek, 9 września 2025 r., godz. 19.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

W programie koncertu wokalnego ukraińska muzyka sakralna sprzed ponad trzystu lat zestawiona została z najnowszymi dziełami kompozytorek ukraińskich.

Kantyki Supraskie to niezwykle zabytek muzyki końca XVII stulecia. Klasztor w Supraślu przez wieki stanowił jedno z najważniejszych centrów duchowych chrześcijaństwa wschodniego w I Rzeczypospolitej. Od momentu powstania u progu XVI wieku prawosławny, dopiero w 1635 roku przeszedł w ręce unitów i przez niemal dwa stulecia pozostawał we władaniu zakonu bazylianów. Położenie na pograniczu Korony i Litwy, a także kluczowe znaczenie Supraśla dla rozwoju chrześcijańskiej duchowości, wynikające z prężnej działalności tego ośrodka, nie pozostało bez wpływu również na powstającą tutaj muzykę. To tutaj pod koniec XVI wieku powstał słynny *Irmologion supraski*, jeden z najważniejszych zabytków muzycznych wschodniosłowiańskiego prawosławia.

W XVII wieku to właśnie Rzeczpospolita Obojga (a właściwie trojga) Narodów stała się obszarem przełomowych zmian w muzyce cerkiewnej. Mykoła Dylecki, którego dzieła prezentowane były obszernie na festiwalu dwa lata temu, jako jeden z pierwszych tworzył kompozycje w nowym stylu *partesnym*, łączącym tradycję monodycznego śpiewu kijowskiego prawosławia z nowymi zdobyczami europejskiej wielogłosowości, a w szczególności z wykształconą w szkole weneckiej techniką koncertującą. To właśnie Dylecki w epokowym traktacie *Gramatyka muzyczna* jako pierwszy sformułował założenia śpiewu *partesnego*. To z terenów Rzeczypospolitej nowy styl muzyki cerkiewnej promieniował na wschód, do Moskwy i innych ośrodków prawosławia.

Powstałe prawdopodobnie w latach 1667–1693 *Kantyki Supraskie* składają się z 49 koncertów *partesnych*. To jeden z najbardziej obszernych zabytków muzyki cerkiewnej z tego okresu w skali światowej. Niemal wszystkie zawarte w zbiorze kompozycje to dzieła anonimowe, choć wśród ich autorów z pewnością musiał być wspomniany Mykoła Dylecki, a przy jednym z utworów pojawia się nazwisko Tomasza Szewerowskiego, później bazylińskiego zakonnika. Po kasacie zakonu w 1824 roku rękopisy trafiły do Wilna. W latach 90. w Bibliotece Litewskiej Akademii Nauk odnaleziono partie jednego, a w 2012 trzech kolejnych głosów. Pełny, sześciogłosowy zapis kilku utworów ze zbioru odnaleziono później w bibliotece w Nowym Sadzie w Serbii.

W ostatnich latach rękopisy zostały gruntownie zbadane przez międzynarodowy zespół muzykologów, przetranskrybowane i opublikowane nakładem Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie.

W wykonywanym dziś programie znalazły się dwa koncerty sześciogłosowe i dwa trzygłosowe ze zbioru *Kantyków Supraskich*, a także prawykonania czterech utworów kompozytorek współczesnych, powstałych na zamówienie Fundacji Pro Musica Viva. Lubawa Sydorenko, Bohdana Frolak, Olena Ilnytska i Irina Blokhina należą do czołowych twórców muzyki ukraińskiej, ich utwory pojawiały się już wielokrotnie w programach Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie.

To muzyka zróżnicowana pod względem brzmienia i technik kompozytorskich, choć w znacznie większym stopniu zwrócona w stronę muzycznej tradycji niż utwory wykonywane na poprzednim koncercie. Zróżnicowana również pod względem źródeł inspiracji – od tekstu bezpośrednio zaczerpniętego z biblijnej Księgi Psalmów (Ilnytska), poprzez poetycką tawestację psalmu pióra ukraińskiego wieszczki romantycznego – Tarasa Szewczenki (Frolak), liryczną poezję Mychajła Semenki – czołowego twórcy ukraińskiego futuryzmu, przedstawiciela „rozstrzelanego odrodzenia” (Sydorenko), aż po zawartą w tytule utworu jednozdaniową religijną deklarację (Blokhina).

Warto przy tej okazji zwrócić uwagę na niezwykle istotną rolę kobiet we współczesnej muzyce ukraińskiej. Od uważanej za pierwszą profesjonalną kompozytorkę ukraińską Stefanii Turkewycz, uczennicy między innymi Arnolda Schönberga, poprzez liczne kompozytorki XX stulecia, w tym twórczynie, których muzyka wykonywana jest na pozostałych koncertach tegorocznego festiwalu: Karmellę Cepkolenko czy Hannę Hawrylec, aż po wymienione wyżej kompozytorki, których muzyka zabrzmiała dziś, a także artystki najmłodszego pokolenia – kobiety były i są równoprawną częścią ukraińskiej kultury muzycznej. Można wręcz zaryzykować twierdzenie, że w większym stopniu niż w Polsce i wielu krajach Zachodu.

Paweł Markuszewski

О всепiтая Мати!
Рождшая всіх святих Святишеє
Слово.
Нинiшнєє приємши приношенiє.
От всяких нас iзбави напасти всіх.
I грядущаго нас iзми мученiя,
О всепiтая Мати, к Тебi вопiющих:
Аллилуя, Аллилуя, Аллилуя!

TINI ZABUTI

Słowa: Михайль Семенко

Хмари над лiсом плывуть в далину,
Вiтер свистить свою пiсню сумну.
Чую в тiй бучi забутi слова, мла вiкова.
В рiчцi над лiсом тим плесо чорнiє.
Млин розвалився, в водi сутенiє.
Чую я пiсню – тужне голосиння,
Скрiзь розлилося таємне зомлiння.
Що то за тiнi? В час опiвночi
В небi я бачу заплаканi очi.
Хмарами котяться хвилi блiдi,
Морщатья кола у темнiй водi.

Разум неразумiвший разумiти Дiвая
iщуци,
Возопi ко служащему iз боку чисту,
Сипу
Како єсть родитися мощно, рцими.
К Ней же он рече со страхом
Обаче зовий сице радуйся,
Совiта неiзреченнаго тайно.
Радуйся, чудес Христових начала,
Ралуйся, велелiпiє Єго главизно,
Радуйся, лiствице високая
По ней же снийде Бог,
Радуйся, мосте, преводя сущих
От землi на небо,
Радуйся, ангелов многословущее
чудо,
Радуйся, бiсом многоплачевнiй
струпе,
Радуйся, еже како нi єдиного
научившая,

Zaiste, godna jesteś, Matko, wszelkiej chwały,
któraś między wszystkimi świętymi Najświęt-
sze zrodziła Słowo. Racz przyjąć teraz ten
nasz dar, od wszelkiego nieszczęścia nas broń
wszystkich. Od przyszłej kary wybaw nas,
którzy pospołu do Ciebie wołamy: Alleluja.
Alleluja, alleluja, alleluja.
(*Akatyst ku czci Przenajświętszej Bogurodzicy,
kontakion 13*)

ZAPOMNIANE CIENIE

Słowa: Mychajlo Semenکو

Chmura za chmurą w dal płynie nad lasem.
Ze smutkiem wiatr pogwizduje tymczasem.
Słów zapomnianych tam zgiełk, mgła
odwieczna.
W rzece nad lasem czernieje toń rzeczna.
Młyn tam w ruinie, cień w wodzie przy młynie.
Słyszę skądś pieśń, zawodzenie i żałość.
Wszystko popada w tajemną omdłałość.
Co to za cienie? Noc, w niebie zaś oczy
Widać i łzę, która z oczu się toczy,
I białych fal biegną w mroku obłoki,
Marszczą się koła na wodzie głębokiej.

Przełożył Adam Pomorski

Czeka Dziewica z upragnieniem na poznanie
niepozwanego i rzece Bożemu służyć:
Czyż łono moje dziewicze może począć
i porodzić Syna Powiedz mi. A on w bojaźni
i czci rzekł Jej wołając:
Witaj, wtajemniczona w niewymowną radę,
Witaj, pełna wiary w sprawy milczenia godne,
Witaj, któraś przedsmakiem cudów Chrystu-
sowych,
Witaj, pełnio wszystkiego, co o Nim jest
prawdą.
Witaj, drabino, po której sam Bóg z nieba
zstąpił,
Witaj, moście wiodący z ziemi ku niebiosom,
Witaj, cudzie, o którym słów brak jest aniołom,
Witaj, rano bolesna zadana demonom.
Witaj, światłość rodząca w sposób
niewymowny,
Witaj, któraś nikomu nie wyjawiała swej
tajemnicy,

Радуйся, премудрих превосходящая разум,
Радуйся, вірних озаряющая помисли,
Радуйся, Невісто неневістная.

ДАВИДОВІ ПСАЛМИ. ПСАЛОМ 53

Слова: Тарас Шевченко

Боже, спаси, суди мене
Ти по Своїй волі.
Молюсь, Господи, внуши їм
Уст моїх глаголи.
Бо на душу мою встали
Сильнії чужії,
Не зрять Бога над собою,
Не знають, що діють.
А Бог мені помагає,
Мене заступає
І їм правдою Своєю
Вертає їх злая.
Помолюся Господеві
Серцем одиноким
І на злих моїх погляну
Незлим моїм оком.

Двер Твою не затвори ми, Господи,
Но отверзи ми кающуся,
І болізно к Тебi от сердца
Зову припадающу, Боже,
І помилуй мя, Боже,
Помилуй мя!

Псалом 12 (13)

Доки, Господи, будеш мене забувати
назавжди, доки будеш ховати від
мене обличчя Своє?

Як довго я буду складати в душі своїй
болі, у серці своїм — щодня сміток?

Witaj, która przekraczasz wiedzę wszystkich
mędrców,
Witaj, która wierzącym rozjaśniasz umysły,
Witaj, Oblubienico Dziewicza.
(*Akatyst ku czci Przenajświętszej Bogurodzicy,
ikos 2*)

PSALMY DAWIDOWE PSALM 54 (53)

Słowa: Taras Szewczenko

Boże, sądz mnie w mocy Twojej,
Ty, któryś jest w niebie.
Niech ust moich słyszą słowa,
Modlę się do Ciebie.
Obcy przeciw mnie powstali,
Na życie nastają
Silni, którzy Pana Boga
Nad sobą nie znają.
Moja bowiem w Nim obrona
I o mnie On stoi:
Zwróć ich zło na nieprzyjaciół
Według prawdy Twojej.
Chwalić będę Imię Twoje
Sercem w samotności,
A na złych niech wejrzą okiem,
W którym dobro gości.

Przełożył Adam Pomorski

O Panie, drzwi Swoich nie zamykaj przede
mną, ale otwórz je dla mnie, który czynię
przed Tobą pokutę. I poddany chorobom
do Ciebie z głębokości wołam, upadając
przed Tobą, Boże, i zmiłuj się nade mną,
Boże, zmiłuj się!
(*Mineja wspólna, na wszystkie święta o Jezusie
Chrystusie, na niesporach; Mt 7, 21-23; 25, 11
– Kanon pokutny św. Andrzeja z Krety, pieśń 2*).

PSALM 13 (12)

Jak długo, Panie, całkiem o mnie nie
będziesz pamiętał? Dokąd kryć będziesz
przede mną oblicze?

Dokąd w mej duszy będę przeżywał wahania,
a w moim sercu codzienną zgrzyotę?

Як довго мій ворог підноситись буде
над мене?

Зглянься, озвися до мене, о Господи,
Боже мій! Просвітли мої очі, щоб на
смерть не заснув я!

Щоб мій неприятели не сказав:
„Я його переміг!“ Щоб мої вороги не
раділи, як я захитаюсь!

Я надію на милість Твою покладāju,
моє серце радіє спасінням Твоїм! Я
буду співати Господеві, бо Він
добродійство для мене вчинив.
переклав Іван Огієнко

Новую показа твар являся Создатель
Нам от Него бившим,
Із безсімення прозяб утроби
І сохранив Ю, якоже бі, нетлінна.
Да чудо видяще, воспоем Ю, вопіюще:
Радуйся, цвіте нетліня,
Радуйся, вінче воздержанія,
Радуйся, воскресенія образ облістаю-
шя,
Радуйся, ангельское житіє являющя,
Радуйся, древо благоплодное,
От него же питаются вірнії,
Радуйся, древо благосвітлолиственное
Ім же покриваются мнози,
Радуйся, породжшая Наставника
заблудшим,
Радуйся, рождшая Избавителя плінним,
Радуйся, Судії праведнаго умоленіє,
Радуйся, многих согршеній прощеніє,
Радуйся, одежде нагих дерзновеніє,
Радуйся, любви всякое желаніє
побіждающя,
Радуйся, Невісто неневістная.

Jak długo mój wróg nade mnie będzie się
wynosił?

Spojrzyj, wysłuchaj, Panie, mój Boże!
Oświeć moje oczy, bym nie zasnął w śmierci,
by mój wróg nie mówił: «Zwyciężyłem go»,
niech się nie cieszą moi przeciwnicy, gdy się
zachwieję.

Ja zaś zaufałem Twemu miłosierdziu;
niech się cieszy me serce z Twojej pomocy,
chcę śpiewać Panu, który obdarzył mnie
dobrem.

Moc swą zjawiając Stwórca, nowe ukazał
stworzenie nam, którzy przezeń jesteśmy.
Z łona, co nie zagnało nasienia, wyszedł
i ustrzegł to łono nienaruszone, abyśmy
ud ten uznając chwalili je i wołali:
Witaj, kwiecie nigdy nie więdnący,
Witaj, korono wstrzemięźliwości,
Witaj, prawzorze jasny naszego
zmartwychwstania,
Witaj, ukazująca nam życie anielskie.
Witaj, drzewo o słodkim Owocu, pokarmie
wierzących,
Witaj, listowie, w którego obfitym cieniu wielu
się ukrywa,
Witaj, boś w łonie nosiła zbłąkanych
Przewodnika,
Witaj, boś porodziła Wybawiciela pojmanyh.
Witaj, Ty łagodzisz Sędziego gniew
sprawiedliwy,
Witaj, przebaczenie niosąca dla wielu
grzeszników,
Witaj, szato dojrzałości ogołconych z prawa
do mówienia,
Witaj, miłości wszelkie przewyższająca
pragnienie.
Witaj, Oblubienico Dziewicza.
(*Akatyst ku czci Przenajświętszej Bogurodzicy,
ikos 7*)

Nie moja lecz Twoja niech się stanie wola



fot. z archiwum kompozytki

Lubawa Sydorenko (ur. 1979 we Lwowie) – kompozytorka, absolwentka Lwowskiej Narodowej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki w klasie prof. Jurija Łaniuka, gdzie w 2007 roku ukończyła również studia doktoranckie. Laureatka stypendiów Prezydenta Ukrainy oraz im. Ołeha Krysy, a także dwukrotna zwyciężczyni konkursu „Gradus ad Parnassum” w Kijowie (2001, 2003). W 2005 roku została stypendystką programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” w klasie kompozycji prof. Zbigniewa Bujarskiego (Akademia Muzyczna w Krakowie). Członkini Związku Kompozytorów Ukrainy od 2006 roku.

W 2007 roku otrzymała Państwową Nagrodę Ukrainy im. L. Rewuckiego, a w 2009 – stypendium Fundacji „Ernst von Siemens Musikstiftung” w Monachium. W 2015 została uhonorowana Państwową Nagrodą im. B. Latoszyńskiego. Posiada tytuł profesora nauk muzycznych oraz doktora filozofii.

W 2009 roku, we współpracy z Andrzejem Chłopeckim, obroniła rozprawę doktorską poświęconą współczesnej muzyce polsko-ukraińskiej. Jej utwór *Biały anioł*, napisany dla Agaty Zubel i zadedykowany Chłopeckiemu, inspirowany obrazami Salvadora Dalego i poezją Ihora Kałynecia, spotkał się z uznaniem w środowisku artystycznym. Sukces tej kompozycji zaowocował zamówieniem od radia Deutschlandfunk na utwór *Metabola*, zaprezentowany na festiwalu „Warszawska Jesień” w 2007 roku. Kolejne sukcesy przyniosły m.in. premiera utworu *Oktagon* pod batutą Andrzeja Bauera (2008), oraz liczne zamówienia m.in. od Bayerischer Rundfunk i Fundacji Pro Musica Viva.

Dorobek kompozytorski Sydorenko obejmuje szerokie spektrum gatunków – od muzyki symfonicznej i kameralnej po elektroakustykę. Jej utwory zostały utrwalone na czterech płytach i weszły do fonotek radiowych i telewizyjnych w Ukrainie, Polsce i Niemczech. Były z powodzeniem wykonywane w wielu krajach przez czołowe zespoły i solistów, m.in. Bamberger Symphoniker, Sinfonia Iuventus, Filharmonię Narodową, Filharmonię Lwowską i Kijowską. Kompozytorka regularnie uczestniczy w międzynarodowych festiwalach muzyki współczesnej: Warszawska Jesień, Kontrasty (Lwów), Kyiv Music Fest, Dwa Dni i Dwie Noce (Odessa), a także w wydarzeniach organizowanych przez Polsko-Ukraińską Fundację im. Ignacego Jana Paderewskiego, z którą ściśle współpracuje od 2015 roku. W ramach tej współpracy na festiwalu „Odkrywamy Paderewskiego” w 2015 roku Andrzej Bauer zadebiutował jako dyrygent, wykonując m.in. jej symfonię *Ab initio*.

Zapomniane cienie

Obrazowość i tajemniczość poezji Mychajła Semenki skłoniły mnie do napisania utworu, który z jednej strony opiera się na delikatnym, niemal impresjonistycznym malarstwie dźwiękowym, z drugiej zaś zawiera wyraźne akcenty egzystencjalne i psychologiczne. W trakcie pracy zdecydowałam się powierzyć cały materiał wokalnemu sekstetowi – zespołowi proMODERN – aby poprzez czystość ludzkiego głosu podkreślić metafizyczny wymiar tekstu.

Tytułowe Zapomniane cienie są dla mnie symbolem utraconych wspomnień, duchów przeszłości, które przenikają codzienność i ukazują się w detalach krajobrazu: chmurach, ciemnej wodzie, ruinie młyna. Wybór kameralnej obsady pozwolił mi uchwycić te ulotne nastroje z większą subtelnością i emocjonalną głębią. Mam nadzieję, że słuchacz, zanurzając się w tej muzycznej materii, poczuje zarówno melancholię przemijania, jak i kruchość ludzkiego doświadczenia.

Lubawa Sydorenko



fot. Iryna Błaranka

Bohdana Frolak (ur. 1968 w Widynowie) – kompozytorka, autorka wielu utworów kameralnych, symfonicznych i chóralnych. W 1986 roku ukończyła średnią szkołę muzyczną we Lwowie, a w 1991 roku uzyskała dyplom na Wydziale Kompozytorskim Lwowskiego Konserwatorium Narodowego im. M. Łysenki. Staż asystencki odbyła w klasie Myrosława Skoryka. Od 1991 roku wykłada na Wydziale Kompozycji Lwowskiej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki. W 2001 roku otrzymała stypendium Fundacji Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” i Fundacji Siemens.

W 2004 roku uczestniczyła w programie stypendialnym Ministra Kultury Rzeczypospolitej Polskiej „Gaude Polonia” pod kierunkiem Zbigniewa Bujarskiego. Jest członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy. Jest laureatką Nagrody im. T. Szewczenki (najważniejszej nagrody ukraińskiej w dziedzinie kultury), a także Nagród Kompozytorskich imienia L. Rewuckiego, B. Latoszyńskiego oraz M. Łysenki. Jej kompozycje wykonywane były na międzynarodowych festiwalach w kraju i za granicą: Kontrasty we Lwowie, Kyiv-Music-Fest, Premiery Sezonu w Kijowie, Dwa Dni i Dwie Noce w Odessie, Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie, Dni Muzyki Ukraińskiej w Moskwie, Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich oraz Na skrzyżowaniu kultur w Krakowie, Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej w Starym Sączu, MENHIR 2005 Music Festival Falera (Szwajcaria), Festiwal Nowej Muzyki w Berlinie i Kolonii.

Ważniejsze utwory: *Symfonia „Orbis Terrarium”* (1998), *Why should I, like a timorous bird, to distant mountains fly?* na zespół kameralny (2001), *W powietrzu pływają lasy* na klarnet, wiolonczelę, fortepian, chór mieszany i orkiestrę smyczkową (2002), *Vestigia* na skrzypce, altówkę i orkiestrę smyczkową (2003), *Kyrie eleison* na chór mieszany i orkiestrę smyczkową (2004), *Koncert* na klarnet i orkiestrę symfoniczną (2004–05), *Daemmerung* na klarnet i orkiestrę smyczkową (2005), *Clarification* na wiolonczelę i orkiestrę smyczkową (2006), *Agnus Dei* na chór mieszany i orkiestrę symfoniczną (2006), *Partita-Meditation* na duet skrzypcowy (2007), *Jak modlitwa* na sopran i orkiestrę kameralną do tekstu Adama Zagajewskiego (2007), *Lamento* na trio fortepianowe (2008), *Symfonia nr 2* na orkiestrę symfoniczną (2009), *Pieśni gwiazd* na orkiestrę symfoniczną (2010) *Lux aeterna* na kwartet smyczkowy i orkiestrę smyczkową (2011), *Koncert fortepianowy* (2012), *Duszo sprawiedliwa* na solistów, chór i orkiestrę symfoniczną (2014), *Koncert skrzypcowy „Gloria in excelsis Deo”* (2018), *Brzmienie Pinzela* na organy i orkiestrę smyczkową (2021), *Koncert wiolonczelowy* (2022). Utwór Bohdana Frolak *Niech będzie światło* na orkiestrę symfoniczną powstał na zamówienie Festiwalu BBC Proms i był prawykonany na koncercie inauguracyjnym tego Festiwalu w 2023 roku.

Pomodlę się Panu sercem jedynym...

Utwór Pomodlę się Panu sercem jedynym... na sextet wokalny, oparty na wierszu Tarasa Szewczenki (Psalm Dawida 53), został zamówiony przez Fundację Pro Musica Viva i zadedykowany Romanowi Rewakowiczowi.

Poprzez dość tradycyjny język muzyczny starałam się odzwierciedlić piękno słów Szewczenki, a także treść tego psalmu, który ukazuje apel wierzącego do Boga o pomoc, aby znaleźć siłę, by nie czynić zła komuś, kto cię obraził.

Bohdana Frolak



foto: Olena Ilnytska

Olena Ilnytska (ur. 1977 w Tarnopolu) ukończyła szkołę muzyczną w Tarnopolu (1996). Studiowała kompozycję w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy w Kijowie w klasie Iwana Karabycia. Następnie kontynuowała studia na stażu asystenckim w klasie Myrośława Skoryka. Od 2005 roku jest członkiem Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy. W 2010 roku uczestniczyła w programie stypendialnym Ministerstwa Kultury RP „Gaude Polonia” w Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego (Katowice) w klasie

kompozycji Aleksandra Lasonia. W latach 2023–2024 była stypendystką domu twórczości Villa Concordia (Bamberg, Niemcy).

Uczestniczka licznych festiwali muzyki współczesnej: KyivMusicFest, Forum Muzyki Młodych, Premiery Sezonu, Kontrasty, Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie, Ukrainian Festival for Contemporary Music (USA), 19. Tage der Neuen Musik Bamberg. Brała udział w międzynarodowych projektach „Chopin: transkrypcje naszych czasów”, „Spektra nowej muzyki w Ukrainie” oraz „Pandemic Media Space”.

Jak długo, Panie – Psalm 12(13)

Na tle monotonnego recytatywu, który tworzy atmosferę świątyni, rozbrzmiewa dość powściągliwa, ale pełna wewnętrznego bólu modlitwa. W środkowej części pokora zostaje zastąpiona przez sprzeciw i odrzucenie. Utwór kończy się optymistycznym finałem wychwalającym Pana. Utwór powstał w 2025 roku, został zamówiony przez Fundację Pro Musica Viva.

Olena Ilnytska



foto: Paweł Pagnóci

Irina Blokhina (ur. 1982 w Izmailu) w 2006 roku ukończyła Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy w Kijowie w klasie kompozycji prof. Hanny Hawrylec. Jest stypendystką Programu Stypendialnego Ministra Kultury „Gaude Polonia” w latach 2009, 2022 oraz Stypendium Artystycznego Miasta Warszawy w 2011 roku. W 2012 roku ukończyła studia podyplomowe muzyki filmowej, komputerowej i twórczości audiowizualnej na Akademii Muzycznej w Łodzi.

Jest autorką między innymi utworów symfonicznych, chóralnych, muzyki do projektów audiowizualnych, muzyki teatralnej (m.in. Teatr Narodowy, Teatr Polski w Warszawie, Teatr Powszechny w Łodzi).

Nie moja lecz Twoja niech się stanie wola

Współpraca z teatrami w ostatnich latach miała wpływ na powstanie utworu a cappella Nie moja lecz Twoja niech się stanie wola. Kompozycja ma w sobie cechy gatunku teatru wokalnego, co przewiduje pewną teatralizację wykonania: wprowadzenie pantomimy, mimiki twarzy lub gestów.

Utwór składa się z dwóch partytur: dla wokalisty, który łączy w sobie rolę dyrygenta i dla zespołu wokalnego. Partytury nie różnią się znacząco: kilka fragmentów zapisanych w partyturze „dyrygenta” podmienione jest w partyturze zespołu słyszalnym wdechem, co tworzy wrażenie nieposłuszeństwa wykonawców dyrygentowi, przesuwając akcent zarządzania materiałem muzycznym z dyrygenta na zespół.

Irina Blokhina

SEKSTET WOKALNY proMODERN

Zespół proMODERN w ciągu 12 lat istnienia stał się synonimem najlepszych wykonawców muzyki wokalne. W tym czasie zespół wydał cztery obsypane nagrodami albumy płytowe i nagrywał muzykę do dwóch innych, dokonując wielu premierowych rejestracji. Prawykonał kilkadziesiąt utworów, współpracował z najlepszymi polskimi orkiestrami, m.in. NOSPR na Warszawskiej Jesieni, Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Narodowego Forum Muzyki, nagrywał recitale telewizyjne dla TVP i koncerty radiowe dla Polskiego Radia, występował na zamówienie czołowych festiwali i ośrodków kulturalnych, w tym większości polskich filharmonii oraz na kilku ważnych festiwalach międzynarodowych, m.in. we Francji, Włoszech, Turcji, Finlandii i Kosowie.

Kierownikiem artystycznym proMODERN jest Piotr Pieron, wybitny śpiewak solista i kameralista, zapraszany do współpracy przez takie światowej sławy grupy, jak The King's Singers, Voces8, Ricercar Consort czy Cantando Admont.

proMODERN zdobył aż pięć nagród polskiego przemysłu muzycznego „Fryderyk”: w 2015 roku za swoją debiutancką płytę *Where are you. Pieces from Warsaw* w dwóch kategoriach: Album Roku Muzyka Chóralna, Oratoryjna i Operowa oraz Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej, w 2018 roku w kategoriach Album Roku Muzyka Współczesna i ponownie Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej za drugi krążek – *proMODERN shakespeare*, a w 2020 roku w kategorii Album Roku Muzyka Współczesna za swój ostatni projekt *Comfort zone*. Utwór Philipa Lawsons, który legendarny artysta stworzył specjalnie na zamówienie zespołu, na przestrzeni zaledwie dwóch tygodni doczekał się 20000 odsłuchań na Spotify! W 2018 roku sekstet otrzymał nominację do nagrody „Koryfeusz Muzyki Polskiej” w kategorii „Odkrycie roku” za kreację *Stimmung* Karlheinz Stockhausena podczas festiwalu KODY w Lublinie. Wersja proMODERN tego pomnikowego dla muzyki współczesnej dzieła, wydana na płycie przez Polskie Radio, uzyskała nominację do „Fryderyka” 2020. W tym samym roku zespół koncertował na zaproszenie Ambasady w Rzymie i Watykanie podczas papieskich uroczystości we Włoszech.

Wybitni śpiewacy-soliści stworzyli wokalny sekstet, połączeni pasją i umiejętnością interpretowania najbardziej wymagających utworów dzisiejszych twórców. proMODERN współpracuje z czołowymi kompozytorami, muzykami i orkiestrami. Grupa sięga po niedostępny dla innych repertuar, od dzieł klasyków europejskich – Karlheinz Stockhausena, Luciano Berio, Arvo Pärta, Salvatore Sciarrino, György Ligetiego i Louis Andriessena, przez



najważniejszych polskich kompozytorów – Krzysztofa Pendereckiego, Witolda Lutosławskiego i Andrzeja Panufnika po tworzone na specjalne zamówienia utwory m.in. Pawła Łukaszeńskiego, Zygmunta Krauzego, Krzysztofa Herdzina i Krzesimira Dębskiego. Za swoje autorskie interpretacje sekstet zyskał wielkie uznanie w środowisku muzycznym. proMODERN otrzymuje też znakomite międzynarodowe recenzje, m.in. entuzjastyczne opinie brytyjskiego „Gramophone”. Zespół blisko współpracuje z Filharmonią Narodową w Warszawie, a w sezonie 2023/2024 był Artystą-rezydentem Filharmonii w Szczecinie.

3 Koncert orkiestrowy

Olga Pasiecznik – sopran

Nazar Plyska – skrzypce

Orkiestra Kameralna Filharmonii Pomorskiej

CAPELLA BYDGOSTIENSIS

Roman Rewakowicz – dyrygent

Program:

Mykoła Łysenko (1842–1912)

Kwartet smyczkowy d-moll, cz. II (1868; wersja na orkiestrę smyczkową)

Zoltan Almaszi (ur. 1975)

Miasto Marii na orkiestrę smyczkową (2022)

Kyryło Stecenko (1882–1922)

Przysłuchiwałam się od rana wiośnie

(sł. Łesia Ukrainka, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Jakiw Stepowij (1883–1921)

Milcz, pieśni!

(sł. Maksym Rylski, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Mykoła Łysenko

Wiatru w lesie ani słychu

(sł. Taras Szewczenko, opr. na orkiestrę smyczkową Krzysztof Falkowski)

Na szarym przedwiośniu

(sł. Łesia Ukrainka, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Niczego, niczego!

(sł. Mykoła Woronij, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Jakiw Stepowij

Zagaśło słońce

(sł. Ołeksandr Ołeś, opr. na orkiestrę smyczkową Krzysztof Falkowski)

Gwiazdeczko promienna

(sł. Ołeksandr Ołeś, opr. na orkiestrę smyczkową Krzysztof Falkowski)

Wiktor Kosenko (1896–1938)

Mów do mnie, mów ze mną

(sł. Władimir Lichaczow, tłum. ukr. Wołodymyr Leftij;

opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Wiktor Kosenko

Marzenia na skrzypce i orkiestrę smyczkową

(1919 opr. na orkiestrę smyczkową Michał Litwa)

Myrośław Skoryk (1938–2020)

Karpacka rapsodia w stylu Ferenc Liszta na skrzypce i orkiestrę smyczkową (2004)*

Hanna Hawrylec (1958–2022)

Chorał na orkiestrę smyczkową (2005)

Mykoła Łysenko

Kwartet smyczkowy d-moll, cz. III (1868; wersja na orkiestrę smyczkową)

Myrośław Skoryk

Bodajby to mi buciki

(sł. Taras Szewczenko, opr. na orkiestrę smyczkową Krzysztof Falkowski)

Mykoła Łysenko

Oj, idę ja przez łączkę

(sł. ludowe, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Dezyderij Zador (1912–1985)

Ukrajalam się w paluszek

(sł. ludowe, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

Neonila Skorobohat'ko (1894–1993)

Wysoka góra, wielka góra

(sł. Leonid Hlibow, opr. na orkiestrę smyczkową Kamil Cieślik)

* *Karpacka rapsodia w stylu Ferenc Liszta* Myrośława Skoryka jest wydana przez Wydawnictwo V.PIRIYEV Edition

Piątek, 12 września 2025 r., godz. 19.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

„Pieśń ukraińska – to genialna poetycka biografia ukraińskiego narodu” – powiedział wielki ukraiński reżyser filmowy, Ołeksandr Dowżenko. Szczególne i niepowtarzalne miejsce zajmuje w kulturze Ukrainy pieśń ludowa. Jej niespotykane w kulturze żadnego innego narodu bogactwo – etnografowie zanotowali dotychczas trudną do uwierzenia liczbę ponad pół miliona ukraińskich pieśni! – idzie w parze z niezwykłym zróżnicowaniem tematycznym, muzycznym i regionalnym. Zdaniem specjalistów, muzyka ludowa żadnego innego narodu nie jest tak bogata, tak różnorodna – i tak wszechobecna w najrozmaitszych przejawach zarówno życia codziennego, jak i kultury wysokiej.

Do ukraińskiego folkloru sięgali i sięgają nadal najwybitniejsi ukraińscy kompozytorzy, tworząc zarówno liczne opracowania pieśni ludowych, jak i własne kompozycje wokalne inspirowane folklorystycznymi wzorcami. Twórcy muzyki wykorzystują teksty najwybitniejszych ukraińskich poetów, wśród których czołowe miejsce zajmuje oczywiście wielki romantyk, Taras Szewczenko.

Już twórca ukraińskiej muzyki narodowej, Mykoła Łysenko, stworzył ponad 500 solowych lub chóralnych aranżacji pieśni ludowych oraz ponad 120 pieśni własnych. W jego ślady szli inni wielcy twórcy przełomu wieków, których wkład w rozwój ukraińskiej muzyki narodowej trudno przecenić – Kyryło Stecenko, Jakiw Stepowij, Wiktor Kosenko, a także liczni kompozytorzy XX stulecia. Kompozycje te powstawały oczywiście przede wszystkim na głos z fortepianem. Wykonywane dziś wersje orkiestrowe pieśni kompozytorów ukraińskich opracowane zostały w 2022 roku na zamówienie Polskiej Filharmonii Kameralnej w Sopocie. Ich autorami są gdańscy kompozytorzy młodego pokolenia, Kamil Cieślik i Krzysztof Falkowski.

Kontrapunktem dla pieśni w programie koncertu finałowego 11. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie będą utwory instrumentalne najwybitniejszych twórców ukraińskich.

Trzyczęściowy *Kwartet smyczkowy d-moll* Mykoły Łysenki powstał w 1868 roku, pod koniec studiów kompozytora u Carla Reinecke w Lipsku. Część druga to spokojny, kontemplacyjny chorał, trzecia zaś utrzymana jest w rytmie menueta. Choć utwór wyszedł spod ręki młodego jeszcze twórcy, to jest dziełem w pełni dojrzałym, jedną z najznakomitszych pereł ukraińskiej kameralistyki.

Do największych mistrzów ukraińskiej muzyki kameralnej należał również Wiktor Kosenko, którego znakomite *Trio „Klasyczne”* zabrzmiało podczas poprzedniej edycji festiwalu. Tym razem usłyszymy *Marzenia* – jeden z *Dwóch utworów* na skrzypce i fortepian op. 4 bis, skomponowanych w 1919 roku. To również dzieło młodzieńcze, jedna z pierwszych kompozycji kameralnych w dorobku Kosenki; według niektórych źródeł miała pierwotnie być wolną częścią powstającego w tym samym czasie *Koncertu skrzypcowego*. Wersję orkiestrową partii fortepianu stworzył bydgoski wiolonczelista, dyrygent i kompozytor Michał Litwa.

Myrośław Skoryk, jeden z czołowych twórców ukraińskich XX stulecia, zdobył sławę jako twórca muzyki do legendarnego filmu *Cienie zapomnianych przodków* S. Paradżanowa, gdzie jako jeden z pierwszych kompozytorów wykorzystał tak szeroko folklor Huculszczyzny. Inspiracje muzyką ukraińskich Karpat pojawiały się w jego twórczości niezwykle często. Jednym z najpopularniejszych dzieł kameralnych Skoryka jest wirtuozowska *Rapsodia karpacka*, w oryginale również na skrzypce z fortepianem, skomponowana w 2004 roku jako utwór obowiązkowy dla uczestników Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. D. Ojstracha w Odessie. Wersję z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych stworzył sam kompozytor.

Hanna Hawrylec, zmarła przedwcześnie jedna z najznakomitszych twórczyń ukraińskich przełomu wieków, wiele uwagi w swej twórczości poświęcała muzyce chóralnej. *Chorał*, skomponowany w 2005 roku, to w pewnym sensie przeniesienie faktury chóralnej na orkiestrę smyczkową – utwór o kontemplacyjnym, medytacyjnym charakterze, o którym pisano, że łączy w sobie żalobę i nadzieję.

I wreszcie *Miasto Marii*, kompozycja Zoltana Almasziego na orkiestrę smyczkową z 2022 roku, inspirowana tragedią Mariupola, ale również niosąca w sobie nadzieję na zwycięstwo – więcej o tym utworze przeczytać można dalej w notce programowej samego kompozytora.

Paweł Markuszewski

СТОЯЛА Я І СЛУХАЛА ВЕСНУ

Слова: Леся Українка

Стояла я і слухала весну,
Вона мені багато говорила,
Співала пісню дзвінку, голосну
То знов таємно-тихо шепотіла.

Вона мені співала про любов,
Про молодощі, радощі, надії,
Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

НЕ ГРАЙ! НЕ ГРАЙ!

Слова: Максим Рильський

Не грай! Не грай!
Журливі звуки
Розірвуть серце бідне вкрай
Ох, скільки в грудях моїх муки!..
Не грай!
Ця ніч, ця пісня тиха, ніжна,
Шептання мрій таємних зграй
І мука... Мука ця невтішна...
Не грай!..

ВІТЕР В ГАЇ НЕ ГУЛЯЄ

Слова: Тарас Шевченко

Вітер в гаї не гуляє —
Вночі спочиває;
Прокинеться — тихесенько
В осоки питає:
«Хто се, хто се по сім боці
Чеше косу? хто се?..
Хто се, хто се по тім боці
Рве на собі коси?..
Хто се, хто се?» — тихесенько
Спитає-повіє
Та й задріма, поки неба
Край зачервоніє.

СМУТНОЇ ПРОВЕСНИ

Слова: Леся Українка

Смутної провесни, серед травиці,
Фіалки цвіт дочасний розцвітав;

PRZYSŁUCHIWAŁAM SIĘ OD RANA WIOŚNIE

Слова: Łesia Ukrainka

Przysłuchiwałam się od rana wiosnie,
A wiosna jak to wiosna, gadatliwa,
Rozśpiewa się, rozhuczy się donośnie,
To znowu cichym szepciem się odzywa.

Z przejęciem opiewała mi niemałym
Miłość i młodość, radość i nadzieję,
To wszystko, o czym kiedyś już z zapalem
Marzenie mi śpiewało – dawne dzieje.

MILCZ, PIEŚNI!

Слова: Maksym Ryłski

Zamilknij, pieśni!
Smutne dźwięki
Wnikają w serce najboleśniej.
O, ileż w sercu tym udręki!
Milcz, pieśni!
Ta noc, ta cicha, czuła nuta,
Ten ból, ten sen, co się nie prześni,
Udręka... Z szeptu snów wysnuta...
Milcz, pieśni!

WIATRU W LESIE ANI SŁYCHU

Слова: Taras Szewczenko

Wiatru w lesie ani słychu –
Nocą odproczywa;
A jak ocknie się, po cichu
Trzciny nagabywa:
„Kto zaś, mówcie, na tym brzegu
Warkocze rozplata,
Włosy z głowy rwie na brzegu,
Gdy schodzi poświata,
Kto to taki?” – tak po cichu
Wionie powiew, pyta
I śpi dalej, aż na niebie
Dzień spod rąbka świta.

NA SZARYM PRZEDWIOŚNIU

Слова: Łesia Ukrainka (z Ady Negri)

Zanim czas nadszedł, na szarym przedwiośniu
Fiołek w wątej trawie się rozwinął;

Зимовим холодом повіяло з діброви –
І ніжний цвіт зів'яв.

Був вечір сумний, на устах у мене
Із серця поцілунок виникав;
Не повернувся ти – і любий поцілунок
Ще не розцвів, зів'яв.

НІЧОГО, НІЧОГО!

Слова: Микола Вороний

Нічого, нічого!.. Ні цвіту буйного,
Ні променя сонця, ні усміху з неба,
Ні сну чарівного... Нічого, нічого
Не треба!

Несила, несила... Бо рученька мила
Влила в моє серце отрути,
Мій рай оганьбила... Несила, несила
Забути!..

ПОГАСЛО СОНЦЕ

Слова: Олександр Олесь

Погасло сонце ласки і тепла,
Побили цвіт квіток моїх морози,—
Не до пісень мені: тремтять на віях
сльози,
І туга душу обняла.

Погасло сонце — мрія чарівна,
І я блукаю знов без світла ...
Душа моя на мить, на мить одну роз-
квітла
І стала знову, як труна.

ЗІРОНЬКО ВЕЧІРННЯ

Слова: Микола Вороний

Зірньоко вечірняя,
Божою лампадою
З глибини величної
Тихо сяєш ти;
Вабиш мене, вірняя,
Втіхою-принадою
Тиші потойбічної,
Сяйвом чистоти.

Wionął od lasu wiatr zimowym chłodem,
A kwiat wrażliwy zginął.

Smutny był zmierzch, kiedy mi z głębi serca
Na ustach pocałunek wschodził.
Nie utuliłeś go w szarej godzinie –
I pocałunek się nie zrodził.

NICZEGO, NICZEGO!

Слова: Mykoła Woronij

Niczego, niczego!... Ni kwiatu bujnego,
Ni słońca jasnego, ni uśmiechu nieba,
Ni snu urocznego... Niczego, niczego
Nie trzeba!

Beziła, beziła... Goryczą mnie miła
Poila – i jak oprzytomnieć?
Raj ziemski splamiła... Beziła, beziła...
Nie umiem zapomnieć!

ZAGASŁO SŁOŃCE

Слова: Ołeksandr Ołes

Zagasło słońce – ciepło i pieszczota,
Najrańsze moje zwarzył mróz pierwiosnki –
Łzy na powiekach wiszą: nie w głowie mi
piosnki,
Duszę objęła mi zgryzota.

Zagasło słońce – młodość szumna, dumna –
Schodzę na powrót między cienie...
Dusza, która przez jedno we mnie kwitła
mgnienie,
Znów ciemna jest jak trumna.

GWIAZDECZKO PROMIENNA

Слова: Mykoła Woronij

Gwiazdeczko promienna,
Latarenko Boża,
Na wysokim niebie
Cichym światłem łnisz;
Otucho niezmienna
W milczeniu przestworza
Wzywasz mnie do siebie,
Blaskiem mi się śnisz.

Я до тебе змучені
Очі за порадою
Обертаю з тугою,
Шлю свої жалі.
Глянь, як, збаламучені
Підступами, зрадою,
Гнутья під наругою
Люди на землі!..

ГОВОРИ, ГОВОРИ

Слова: Віктор Ліхачов
Текст український: Волордимир Лефтії

Говори, говори,
я люблю тебе слухать, коли ми самі.
У вечірніх сутінках зорі
Тихий спокій у серці моїм.

Від твоїх простодушних розмов
Нижний промінь до мене дійшов,
Що у погляді сяє Твоїм.

У вечірніх сутінках зорі
Не подумаю я ні про що, ні про шо.

Говори, говори, говори,
Говори, говори, говори.

ЯКБИ МЕНІ ЧЕРЕВИКИ

Слова: Тарас Шевченко

Якби мені черевики,
То пішла б я на музики,
Горенько моє!
Черевиків немає,
А музика грає, грає,
Жалю завдає!
Ой піду я боса полем,
Пошукаю свою долю...
Доленько моя!
Глянь на мене, чорнобриву,
Моя доле неправдива...
Безталанна я!
Дівчаточка на музиках
У червоних черевиках...
Я світом нуджу.

Szukam twych promieni
Oczyrna w otchłani,
Wznoszę je ku tobie
Nocą pełną skarg.
Patrz, jak omamieni,
Zwodzeni, zdradzani
Ludzie na tym globie
Gną pod jarzmo kark!...

МÓВ ДО МНІЕ, МÓВ ЗЕ МНА

Słowa: Wiktor Lichaczow
Tekst ukraiński: Wołodymyr Leftij

Mów do mnie, mów ze mną,
Lubię słuchać tych słów, gdy jesteście we dwoje.
Słońce zaszło, robi się ciemno,
Pełne ciszy teraz serce moje.

Ze słów twoich prościutkich, ze wspomnień
Czuły ku mnie wymyka się promień,
Rozświetliły się nim oczy Twoje.

Słońce zaszło, robi się ciemno,
Żadnych słów, żadnych myśli się teraz
nie boję.

Mów do mnie, mów do mnie, mów ze mną,
Mów ze mną, mów ze mną, mów do mnie.

ВОДАЈВУ ТО МІ ВУСІКІ

Słowa: Taras Szewczenko

Bodajby to mi buciki,
Tańczyłabym do muzyki,
Oj, biadaż mi, biada!
Nie mam butów, nieszczęśliwa,
A tu muzyka przygrywa,
Jeszcze żalu zada!
Pójdę szukać szczęścia w polu,
W szczerym polu, na podolu,
Pójdę bosą nogą.
Użał się nad czarnobrewką,
Doloż moja, nad tą dziewczką,
Nade mną, niebogą.
Tańczą panny do muzyki,
Czerwone mają buciki...
A ja biedę klepię.

Без розкоші, без любові
Зношу мої чорні брови,
У наймах зношу!

ОЙ, ЛУГОМ ІДУ

Слова народні

Ой, лугом іду, голосок веду,
А ти луже, розлягайся...

Ой, умер, умер а козаченько
У неділоньку уранці.

Положили козаченька
У світлонці та й на лавці.

Козака несуть і коня ведуть,
Кінь голівоньку клонить.

А за їм іде та дівчинонька,
Білі рученьки ломить.

Ой ламни ламни, білі рученьки
До єдиного пальця...

Ой любив козак а дівчиноньку,
Так, як мати дитину.

А тепер її та й покидаєш
Як на полі билину.

Ой любив козак а дівчиноньку,
Так як батько дитятко.

А тепер її та й покидаєш,
Як на морі вутятко.

ПОРІЗАЛАМ ПЕРСТИК

Закарпатська народна пісня

Порізалам перстик тай болять,
Зелений листочок не гоїть
Зелений листочок не гоїть, не гоїть
Пой, милий, поцілуй, бо болять.

Ой чиї то коні вороні,
Що на них кантарі золоті?

Gdzież tu miłość, gdzie uroda...
Czarne brwi wystrzępię, młoda,
Po najmach wysiępię.

ОЈ, ІДЄ ЈА ПРЄЗ ЛАЧКЄ

слова пісні лудowej

Oj, idę ja przez łączkę, na cały głos wołam,
A ty, głośie, leć po rosie...

Oj, umarł, umarł przy świętej niedzieli
Kozaczeńko rano.

W białej izbie już Kozaczeńkowi
Na ławce posłano.

Niosą Kozaka, prowadzą rumaka,
Konik głowę kłoni.

A panienczka białe rączki łamie
I łyż po nim roni.

Oj, połam, połam rączki, panienczko,
Do ostatniego palca...

Oj, umiłował Kozak dziewczyneczkę
Jak matka dziecinę.

A dziś, Kozacze, jak ten kłosek w polu
Porzucasz dziewczynę.

Oj, umiłował dziewczyneczkę Kozak
Jak ojciec dzieciątko.

A dziś, Kozacze, jak kaczuszkę w morzu
Porzucasz dziewczątka.

UKRAJAŁAM SIĘ W PALUSZEK

pieśń ludowa z Zakarpacia

Ukrajalam się w paluszek, oj, boli,
Żaden listek go zielony nie goi,
Żaden listek go zielony nie goi, nie goi,
Pocałuj go, kochaniutki, bo boli!

Oj, czyje to kare konie do pary?
Kare konie złote mają kantary.

Чиї би не були, мої суть, мої суть,
Вни мене до милого понесуть.

Прийшли до ня хлопці в суботу,
А я мала пильну роботу
А я мала плаття гладити, гладити
А вни пішли другу любити.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Слова: Леонід Глібов

Стоїть гора високая,
Попід горою гай,
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай.

Під гаєм в'ється річенька:
Як скло вода блищить;
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Край берега, у затінку,
Прив'язані човни;
А три верби схилилися,
Мов журяться вони.

До тебе, люба річечко
Ще вернеться весна.
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона.

Czyje bądź niech sobie będą na łęgu:
Do miłego mnie powiozą w zaprzęgu.

Przyszli do mnie harni chłopcy w sobotę,
A ja miałam, pilną miałam robotę.
A ja miałam poprasować sukienki,
Więc do innej poszli chłopcy panienki.

WYSOKA GÓRA, WIELKA GÓRA

Słowa: Leonid Hlibow

Wysoka góra, wielka góra
Wyrasta w bujnym gaju,
W zielonym lesie, w gęstym lesie
Jak w najprawdziwszym raju.

A wedle gaju woda płynie,
Jak kryształ świeci rzeka
I płynie woda po dolinie,
I dokąd to ucieka?

U brzegu, w cieniu pod drzewami
Zacumowane łodzie;
A z brzegu trzy płaczące wierzby
Skłoniły się ku wodzie.

Do ciebie wiosna, rzeko miła,
Powróci się z daleka,
A młodość, skoro raz przemienie,
Nie wróci do człowieka.

Przełożył Adam Pomorski



Mykoła Łysenko (ur. 1842 w guberni połtawskiej – zm. 1912 w Kijowie), założyciel nowej, romantycznej szkoły w muzyce ukraińskiej, pianista, dyrygent chóralny, folklorysta, pedagog i działacz społeczny. W 1864 roku ukończył fakultet przyrodniczy Uniwersytetu Kijowskiego. W latach 1867–69 studiował kompozycję i fortepian w Konserwatorium Lipskim. Od 1869 roku Łysenko mieszkał i pracował w Kijowie. W latach 1874–76 pobierał lekcje instrumentacji u N. Rimskiego-Korsakowa w Petersburgu.

Bardzo aktywnie udzielał się w organizowaniu ukraińskiego życia muzycznego, co nie było łatwe zważywszy na Ukaz Emski, którym w 1876 roku car Aleksander II zabraniał wydawania i rozpowszechniania książek w języku ukraińskim, a także używania języka ukraińskiego w przedstawieniach teatralnych i druku utworów muzycznych z tekstem. Łysenko był założycielem i dyrygentem chórów, dla których skomponował wiele utworów. W 1904 roku założył Szkołę Muzyczno-Dramatyczną, która wydała całą generację ukraińskich muzyków. Wiele uwagi poświęcił ukraińskiemu folklorowi, który studiował przez całe życie i którego był znakomitym teoretykiem, wydając np. *Charakterystykę ukraińskich dum i pieśni wykonywanych przez kobzarza Weresaja*. W swej twórczości również ulegał silnej inspiracji ukraińską muzyką ludową, często dokonując opracowań ludowych pieśni na chór czy głos solowy z fortepianem. Echa ukraińskiego folkloru muzycznego znajdujemy też w twórczości instrumentalnej Łysenki (kwartet smyczkowy, trio), a zwłaszcza w jego operach traktujących o ukraińskich zwyczajach (*Noc Bożonarodzeniowa*, *Utoplana*), czy też w pierwszej ukraińskiej operze historycznej, opartej na powieści Gogola – *Taras Bulba*.

Zoltan Almaszi – [biografia na stronie 7]

Miasto Marii

Wraz z początkiem pełnoskalowej inwazji popadłem w otępienie i psychiczną niemoc. Wydawało mi się, że muzyka dla mnie skończyła się, że nadszedł czas, aby nauczyć się używać broni. Ale otaczający mnie przyjaciele przekonali mnie, że każdy ma swój front, że każdy musi wykonywać swoją pracę przy użyciu maksimum swych sił i możliwości. A sfera kultury jest niezwykle ważna, bo kultura jest celem ludzkiej egzystencji, ostatnią nadzieją ludzkości. Tak więc stopniowo angażowałem się w tę pracę. Dzięki zamówieniu Oksany Lyniv zacząłem pracować nad powolnym, epickim utworem na smyczki, który był moją refleksją nad

egzystencjalnym horrorem, który dzieje się w Ukrainie. W trakcie pracy zdałem sobie sprawę, że jest to muzyka o Mariupolu. To właśnie podczas pracy nad tym utworem wydarzyła się wielka tragedia tego pięknego ukraińskiego miasta, które było metodycznie i brutalnie niszczone przez Rosjan. Teraz bardzo się martwię, żeby Mariupol nie został zapomniany, żeby to, co się tam wydarzyło, nie zostało przemilczane. Ani teraz, ani w przyszłości. Dlatego musimy krzyczeć o Mariupolu! Do wszystkich ludzi dobrej woli, wszystkimi dostępnymi środkami. Postanowiłem krzyczeć swoją muzyką. W utworze musiała zostać utrwalona, odcisnięta ta nazwa – Mariupol. Jeśli chodzi o język muzyczny, jest on w większości miękki, liryczny, bardzo ukraiński w brzmieniu. Widzę go jako kruchą roślinę, która przebija się przez gruz, kupę kamieni i betonu, która pozostaje na miejscu zniszczonych budynków mieszkalnych. Życie w końcu zwycięży. My zwyciężymy!

Zoltan Almaszi



Kyryło Stecenko (ur. 1882 w obwodzie kijowskim – zm. 1922 tamże), kompozytor, dyrygent chóralny, działacz społeczny. W latach 1897–1903 studiował w Kijowskim Seminarium Duchownym, gdzie wyróżniał się w śpiewie i dyrygenturze chóralnej. W 1899 roku został członkiem chóru studenckiego prowadzonego przez Mykołę Łysenkę, a następnie jego asystentem. Muzyczną edukację zdobył w Szkole Muzyczno-Dramatycznej Łysenki w Kijowie (1904–1907). W 1907 roku za działalność patriotyczno-rewolucyjną

został zesłany przez carskie władze do Oleksandrówki nad Donem, skąd po roku udało mu się wrócić na Ukrainę. W 1908 roku w Kijowie założył wydawnictwo „Kobza”. Wyświęcony w 1911 roku, wyjechał na podkijowską parafię i pracował tam do 1917 roku. Po powrocie do Kijowa założył i prowadził Ukraiński Chór Narodowy. Brał również udział w tournée Republikańskiej Kapeli Chóralnej Ołeksandra Koszycia do Ukrainy Zachodniej w 1919 roku. W 1921 roku był mianowany profesorem Konserwatorium Kijowskiego, a także objął podkijowską parafię w Wepryku, gdzie rok później zmarł podczas epidemii tyfusu.

Twórczość Stecenki pozostawała pod silnym wpływem Łysenki, jeśli chodzi o inspirację ukraińskim muzycznym folklorem. Większość utworów została napisana na chór do tekstów religijnych i liturgicznych, a także tekstów poetyckich różnych autorów, w tym Tarasa Szewczenki. Skomponował również opery (*Ifigenia w Taurydzie*, opery dziecięce), kantaty, pieśni i muzykę teatralną.



Jakiw Stepowij (ur. 1883 w Charkowie, zm. 1921 w Kijowie) – prawdziwe nazwisko Jakymenko – od jedenastego roku życia należał do Carskiej Dworskiej Kapeli Chóralnej w Petersburgu, w której jego starszy brat Fedir był nauczycielem. Ukończył Konserwatorium Petersburskie, studiując u A. Liadowa i N. Rimskiego-Korsakowa.

Od 1917 roku Stepowij mieszkał i działał w Kijowie, bardzo aktywnie włączając się w organizację życia muzycznego: wykładał w Konserwatorium Kijowskim, organizował zespoły chóralne, pracował w Ministerstwie Edukacji. Na jego kompozytorski dorobek składają się przede wszystkim utwory fortepianowe i bardzo liczne pieśni, w których okazał się godnym kontynuatorem twórczości Łysenki – nie wykorzystując bezpośrednio folkloru, znakomicie wyrażał ducha ukraińskiej pieśni ludowej.



Wiktor Kosenko (ur. 1896 w Petersburgu – zm. 1938 w Kijowie) – kompozytor, pianista, pedagog. Edukację muzyczną rozpoczął w Warszawie, gdzie kształcił się między innymi u Aleksandra Michałowskiego. Ukończył konserwatorium w Petersburgu pod kierunkiem Nikołaja Sokołowa i Iryny Mikłaszowskiej. Po studiach nauczał w szkołach muzycznych Żytomierza, później osiedlił się w Kijowie, gdzie wykładał w Instytucie Muzyczno-Dramatycznym im. M. Łysenki, a następnie w Konserwatorium Kijowskim. W dziejach muzyki

ukraińskiej zapisał się jako znakomity pianista i jeden z najwybitniejszych kompozytorów pierwszej połowy XX stulecia. Stylistycznie twórczość Kosenki nawiązuje do neoromantycznych szkół narodowych, kompozytor chętnie sięgał po inspiracje ukraińską muzyką ludową, a także folklorem narodów sąsiednich (w szczególności mołdawskim). Muzyka kompozytora zwraca uwagę niezwykłą emocjonalnością i głębią liryzmu, zarówno w muzyce wokalne, jak i w dziełach instrumentalnych. Różnorodna twórczość Kosenki obejmuje utwory orkiestrowe (*Uwertura heroiczna*, *Poemat mołdawski*), koncerty instrumentalne (skrzypcowy i nieukończony fortepianowy), utwory kameralne (m.in. trio fortepianowe, sonaty), pieśni do słów poetów ukraińskich i rosyjskich, utwory chóralne, a przede wszystkim ponad 100 kompozycji na fortepian solo, w tym sonaty, poematy, preludia, mazurki, utwory dziecięce.



for. z archiwum „Kompozytor

Myroslaw Skoryk (ur. 1938 we Lwowie – zm. 2020 w Kijowie) w latach 1956–60 studiował kompozycję u Adama Sołtysa w Konserwatorium Lwowskim, a w latach 1961–62 odbywał aspiranturę u Dmitrija Kabalewskiego w Konserwatorium Moskiewskim. Od 1962 roku był wykładowcą Konserwatorium Lwowskiego, a od 1966 roku wykładał teorię muzyki i kompozycję w Konserwatorium Kijowskim. Od 1984 roku był profesorem katedry kompozycji Konserwatorium Lwowskiego i jej przewodniczącym. W latach

2006–2010 był wiceprzewodniczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. Był również przewodniczącym Lwowskiego Oddziału Związku Kompozytorów Ukrainy oraz dyrektorem artystycznym Narodowej Opery Ukrainy w Kijowie. Otrzymał najwyższą państwową nagrodę w dziedzinie kultury – im. Tarasa Szewczenki. Do jego uczniów należą m.in. Jewhen Stankowycz, Iwan Karabic, Oleh Kywa, Wołodymyr Zubycycki, Wołodymyr Szumejko. W 1965 roku napisał opartą na folklorze huculskim muzykę do filmu Serhija Paradżanowa *Cienie zapomnianych przodków*, po którym otrzymał pochwalny list od Dmitrija Szostakowicza. Był to ważny moment w karierze kompozytora, który pozwolił niespełna trzydziestoletniemu twórcy zaistnieć na „szerokiej scenie”. Muzyka Skoryka od samego początku była grą tradycji, w tym również folkloru, z bardziej współczesnymi technikami kompozytorskimi. Kompozytor nigdy nie ulegał wpływom radykalnej awangardy, bliżsi mu byli z pewnością Strawiński i Bartok niż Schönberg i Webern. Wiele jego utworów wprost nawiązuje materiałem melodyczno-rytmicznym do – zwłaszcza – karpackiego folkloru muzycznego, będąc jego ciekawą brzmieniowo, symfoniczną trawestacją: *Huculski tryptyk* (1965), *Koncert karpacki* (1972). W dorobku kompozytora znajdują się również koncerty na instrumenty solowe (skrzypce, fortepian, wiolonczela) i orkiestrę symfoniczną, 4 partity na orkiestrę kameralną, utwory kameralne (*Sonata na skrzypce i fortepian*, 1963), szereg utworów na fortepian. W 1987 roku za *Koncert na wiolonczelę i orkiestrę* (1983) kompozytor otrzymał Państwową Nagrodę im. T. Szewczenki. Utwory Skoryka wykonywane są w krajach Europy, USA i Kanadzie.



for. z archiwum „Kompozytor

Hanna Hawrylec (ur. 1958 na Zachodniej Ukrainie – zm. 2022 w Kijowie) w 1982 roku ukończyła Lwowskie Państwowe Konserwatorium Muzyczne im. Mykoły Łysenki, w klasie kompozycji W. Flisa. W 1984 r. ukończyła studia podyplomowe z kompozycji w Kijowskim Państwowym Konserwatorium Muzycznym w klasie Myroslawa Skoryka.

Od 1985 roku była członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy. W latach 1984–1992 pracowała jako referent Związku Kompozytorów Ukrainy. Od 1992 roku wy-

kładała w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy w Kijowie jako profesor katedry kompozycji, pełniła też funkcję dziekana wydziału kompozycji i teorii muzyki. W 2011 roku została wybrana na przewodniczącą Kijowskiego Oddziału Związku Kompozytorów Ukrainy.

Była laureatką pierwszego Ogólnoukraińskiego Festiwalu Pieśni „Czerwona ruta” (1989), Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Ivanny i Mariana Kotsów (1995), otrzymała Nagrodę im. T. Szewczenki (1999), Grand Prix konkursu „Duchowne psalmy III tysiąclecia” w ramach Festiwalu Chóralnego „Złote Kopuły Kijowa” (2001), Artystyczną Nagrodę „Kijów” im. A. Wedela (2005), otrzymała tytuł „Zasłużony działacz sztuki Ukrainy” (2005), Order Księżny Olgi III stopnia (2008), a także Order Św. Włodzimierza Wielkiego (2005).

Utwory Hawrylec są wykonywane na koncertach i festiwalach w Ukrainie, Polsce, USA, Kanadzie, Szwajcarii, Francji, Holandii, Słowacji, Czechach, Armenii, Litwie, Belgii, Luksemburgu, Szwecji i innych krajach świata. Jej muzyka prezentowana jest w programach radiowych i telewizyjnych. Kompozytorka pracowała w różnych gatunkach twórczości muzycznej – była autorką utworów symfonicznych, kameralnych, chóralnych i wokalnych.

Hanna Hawrylec zmarła trzeciego dnia wojny rosyjsko-ukraińskiej, 27 lutego 2022 roku w Kijowie.



for. zbioru publicznego

Dezyderij Zador (ur. 1912 w Użhorodzie – zm. 1985 we Lwowie) – kompozytor, dyrygent, pianista, organista, pedagog, folklorysta i organizator życia muzycznego. Studiował w Pradze grę na fortepianie, organach i dyrygenturę chóralną, a następnie podyplomowo fortepian (u Viléma Kurza) i kompozycję (u Vítězslava Nováka). Przez kilka lat pracował jako specjalista od zakarpaciej muzyki ludowej w czeskim Ministerstwie Oświaty. Podczas okupacji niemieckiej powrócił do

rodzinnego Użhorodu. Po wojnie był pierwszym dyrektorem użhorodzkiej szkoły muzycznej, dyrygentem Użhorodzkiej Orkiestry Symfonicznej i dyrektorem artystycznym Filharmonii Zakarpackiej. Od 1963 roku był profesorem Konserwatorium Lwowskiego.

Komponował utwory symfoniczne, fortepianowe, chóralskie oraz pieśni. Był autorem licznych aranżacji pieśni ludowych, w szczególności zakarpackich.

Neonila Skorobohat'ko (ur. 1894 w obwodzie orenburskim, zm. 1993 w Kijowie) – pianistka, korepetytorka wokalna. Ukończyła Konserwatorium Kijowskie. W latach 1921–23 była korepetytorką wokalną opery w Żytomierzu, w latach 1923–54 – opery kijowskiej. Pracowała również jako korepetytorka w studium operowym Konserwatorium Kijowskiego oraz w kijowskiej szkole baletowej. Występowała jako pianistka solowa oraz jako akompaniatorka z czołowymi śpiewakami ukraińskimi i radzieckimi.



foto: Andrzej Świecik

Olga Pasiecznik (Pasichnyk)

Urodziła się w Ukrainie w rodzinie naukowców. Studia wokalne odbyła w Konserwatorium Kijowskim. W czasie studiów podyplomowych w warszawskiej Akademii Muzycznej im. F. Chopina w 1992 roku zadebiutowała na scenie Warszawskiej Opery Kameralnej, a cztery lata później na scenie Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu jako Pamina w *Czarodziejskim flecie* Mozarta.

Ma na koncie ponad pięćdziesiąt partii, m.in. w operach Monteverdiego, Glucka, Handla, Mozarta, Webera, Bizeta, Rossiniego, Verdiego, Pucciniego, Debussy'ego, Poulenca oraz kompozytorów współczesnych, zrealizowanych na najbardziej znanych i prestiżowych scenach świata oraz na nagraniach płytowych i radiowo-telewizyjnych. Role te przyniosły jej wielkie uznanie krytyki i publiczności. Występowała m.in. w Opéra National de Paris – Opéra Bastille, Palais Garnier, Théâtre des Champs-Élysées, Théâtre Châtelet, Salle Pleyel (Paris), Concertgebouw (Amsterdam), Komische Oper Berlin, Berliner Konzerthaus, Berliner Philharmonie, Elbphilharmonie Hamburg, Teatro Real, Auditorio Nacional de Música (Madрид), Bayerische Staatsoper, Münchner Philharmonie, Palais des Beaux-Arts, Théâtre Royal de la Monnaie (Brussels), Theater an der Wien, Bregenzer Festspiele, Grand Théâtre

de Genève, Finnish National Opera, Flemish Opera, Tokyo Suntory Hall, Teatr Wielki Opera Narodowa. Wykonuje rozległy repertuar kameralny oraz recitale z siostrą pianistką Natalią Pasiecznik.

Uczestniczyła w licznych koncertach oratoryjnych i symfonicznych w słynnych salach koncertowych we wszystkich niemal krajach Europy, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Izraelu, Chinach, Japonii i Australii. Wielokrotnie współpracowała z najwybitniejszymi orkiestrami, takimi jak: Boston Symphony Orchestra (USA), Narodowa Orkiestra Symfoniczna Belgii, Orquesta Nacional de España i Orquesta Sinfónica de RTVE (Hiszpania), English Concert, Wiener Symphoniker, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestre National de France, Les Musiciens du Louvre-Grenoble (Francja), Akademie für Alte Musik Berlin, Freiburger Barockorchester, Orkiestrą XVIII wieku, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, NDR Bigband pod batutą takich mistrzów, jak m.in. Fabio Biondi, Ivor Bolton, Andrzej Boreyko, Frans Brüggen, Jean-Claude Casadesus, Marcus Creed, Charles Dutoit, Mark Elder, René Jacobs, Vladimir Jurowski, Roy Goodman, Christopher Hogwood, Heinz Holliger, Philippe Herreweghe, Jacek Kasprzyk, Kazimierz Kord, Jerzy Maksymiuk, Jean-Claude Malgoire, Marc Minkowski, John Nelson, Kazushi Ono, Andrew Parrott, Krzysztof Penderecki, Trevor Pinnock, Jean-Christophe Spinosi, Marcello Viotti, Antoni Wit, Massimo Zanetti.

Jest laureatką międzynarodowych konkursów wokalnych w s'Hertogenbosch w Holandii, Mirjam Helin w Helsinkach oraz im. Królowej Elżbiety w Brukseli. Została wyróżniona także w Polsce – Paszportem tygodnika „Polityka” (1997), nagrodami polskiego przemysłu fonograficznego „Fryderyk” (1997, 2004, 2018), nagrodą „Orfeusz” festiwalu „Warszawska Jesień” (1999), Złotym Krzyżem Zasługi (2001) oraz Nagrodą im. A. Hiolskiego (2004) za najlepszą kobiecą rolę operową. W 2005 i 2010 roku została nominowana przez międzynarodowy magazyn operowy „Opernwelt” do tytułu „Najlepsza śpiewaczka sezonu artystycznego”. W 2011 roku artystka otrzymała doroczną Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w 2012 została odznaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. W październiku 2023 roku otrzymała Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

W swoim dorobku fonograficznym ma ponad 60 CD i DVD, które nagrała m.in. dla firm CD Accord, Dabringhaus und Grimm, Harmonia Mundi, Naxos i Opus 111.



Nazar Plyska

Rozpoczął grę na skrzypcach w wieku czterech lat. Był uczniem Szkoły Talentów im. Z. Brzewskiego w Warszawie (prof. E. Kowar-Mikołajczyk), od 2018 do 2023 roku – uczniem Międzynarodowej Szkoły Profesjonalnej Edukacji Muzycznej „Musica Mundi” (Belgia) w klasie Leonida Kerbela. Obecnie studiuje na Uniwersytecie Mozarteum w Salzburgu (Austria) w klasie Benjamina Schmida. Nazar był członkiem Penderecki Youth Orchestra (PYO) oraz Luśławickiej Orkiestry Talentów (Europejskie Centrum Muzyki

K. Pendereckiego), z którą nagrał płytę CD i DVD. W latach 2024/25 był członkiem Akademii Sinfonia Varsovia.

Jako solista Nazar występował z orkiestrami w prestiżowych salach koncertowych w kraju i za granicą, takich jak: Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego (Warszawa), Filharmonia im. A. Malawskiego w Rzeszowie, Filharmonia Pomorska, Polska Filharmonia Kameralna w Sopocie, w Sali Balowej Zamku w Łańcucie (Polska), a także w Musikaliska i Zamku Królewskim (Sztokholm, Szwecja), Théâtre Royal des Galeries (Bruksela, Belgia). Jest laureatem wielu konkursów międzynarodowych. Brał udział w koncertach charytatywnych na Narodowym Uniwersytecie Akademii Ostrogskiej (Ukraina), w recitalach na Zamku Królewskim w Warszawie oraz w cyklu koncertów „Sinfonia Varsovia swojemu miastu”.

W ostatnim sezonie został zaproszony do udziału w koncertach Sinfonii Varsovii w Belgii, Francji i Polsce, m.in. pod batutą Marka Janowskiego i Marty Gardolińskiej. Nazar koncertował w Austrii, Belgii, Niemczech, na Węgrzech, w Holandii, Polsce, Hiszpanii, Szwecji, Ukrainie i w Wielkiej Brytanii. W latach 2016–2018 był stypendystą Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci. Doskonalił swoje umiejętności na licznych prestiżowych kursach mistrzowskich w wielu krajach europejskich jako solista (u I. Gitlisa, M. Vengerova, M. Martin, A. Szymczewskiej), kameralista, koncertmistrz i członek orkiestry, w tym pod batutą Neeme i Paavo Järvi.

Orkiestra Kameralna Filharmonii Pomorskiej CAPELLA BYDGOSTIENSIS

Orkiestra powstała w 1962 roku. Zespół (początkowo Capella Bydgosiensis Pro Musica Antiqua) założył pierwszy, długoletni dyrektor Filharmonii Pomorskiej, Andrzej Szwalbe. Capella bardzo szybko stała się jednym z czołowych polskich zespołów kameralnych. Od chwili powstania do lat dziewięćdziesiątych muzykom towarzyszył oktet śpiewaków madrygalistów, występujących także w roli solistów.

Obecnie w repertuarze Capelli Bydgosiensis znajduje się kameralistyka od baroku do współczesności. Zespół wystąpił w prestiżowych salach Europy, a także w Brazylii. Dokonał wielu nagrań radiowych, telewizyjnych oraz płytowych dla wytwórni polskich i zagranicznych. Album *Grażyna Bacewicz: Symphony for String Orchestra* (Ewa Kupiec – fortepian, Mariusz Smolij – dyrygent, Naxos) otrzymał w 2015 roku nagrodę „Fryderyk” w kategorii najlepszy album polski za granicą. W 2019 roku udziałem Capelli Bydgosiensis było światowe prawykonanie *Sześciu pieśni do słów Adama Mickiewicza* op. 18 i *Dwunastu pieśni do poezji Catulle’a Mendèsa* op. 22 I.J. Paderewskiego w unikatowym opracowaniu bydgoskiego kompozytora Marcina Gumieci, na zamówienie Filharmonii Pomorskiej (Maciej Koczur – dyrygent, Alina Adamski – sopran).

Z okazji jubileuszu 55-lecia zespół otrzymał od Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego Medal „Unitas Durat Palatinatus Cuiaviano-Pomeraniensis” oraz nagrodę za całokształt działalności. Rok 2022 był dla Capelli Bydgosiensis 60. sezonem działalności artystycznej.



fol. Filip Kowalkowski

SKRZYPCE I:
Michał Nowak – *koncertmistrz*
Elżbieta Biskupska
Grzegorz Kujawa
Natalia Tyrańska

SKRZYPCE II:
Joanna Radzińska
Jolanta Mrowińska
Maria Korzeniewska

ALTÓWKI:
Zbigniew Milewski
Agnieszka Czupryńska
Iwona Wasilewska

WIOLONCZELE:
Agata Nowak
Andrzej Syty

KONTRABAS:
Mieczysław Ćwikliński



Fot. Robert Michałk

Roman Rewakowicz

Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie, gdzie studiował teorię muzyki, a także kompozycję pod kierunkiem Mariana Borkowskiego oraz dyrygenturę w klasie Bogusława Madeya. Występował z orkiestrami symfonicznymi Rosji, Białorusi, Serbii, Słowacji oraz orkiestrami symfonicznymi filharmonii w Polsce i Ukrainie, wśród nich z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Ukrainy w Kijowie, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii we Lwowie, Zespołem Solistów „Kijowska Kamerata”, Orkiestrą Kameralną „Wirtuosi Lwowa”, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej. Zajmuje się również chóralską, prowadząc warszawski Chór „Cappella Corale Varsaviana”, a także współpracując z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” w Kijowie.

Roman Rewakowicz szczególną uwagę poświęca muzyce współczesnej. W 1995 roku we Lwowie wraz z kompozytorami zrzeszonymi w Lwowskim Oddziale Związku Kompozytorów Ukrainy założył Festiwal Muzyki Współczesnej „Kontrasty”, na którym dokonał prawykonań utworów Igora Szczerbakowa, Jurija Łaniuka i Edwarda Sielickiego, jak również ukraińskich prawykonań dzieł m.in. Witolda Lutosławskiego, Krzysztofa Pendereckiego, Zygmunta Krauzego, Andrzeja Nikodemowicza, Arvo Pärtta.

W kwietniu 2008 roku na Festiwalu „Premiery Sezonu” z Orkiestrą „Kijowska Kamerata” wykonał koncert premier utworów młodych ukraińskich kompozytorów – byłych stypendystów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia”, zamówionych przez Polski Instytut w Kijowie. W kwietniu 2009 projekt ten miał swoją kontynuację z Polską Orkiestrą Sinfonia Iuven-

tus pod dykcją Romana Rewakowicza. Podczas koncertowego tournée w Polsce i Ukrainie wykonane zostały wymienione już oraz cztery nowe utwory młodych ukraińskich kompozytorów z udziałem śpiewaczek Marty Boberskiej i Agaty Zubel. Koncerty odbyły się w Warszawie, Lublinie, Lwowie, Winnicy, Odessie i Kijowie. Utwory te zabrzmiały także na koncercie 6. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie.

W roku 2013 – roku jubileuszu 100-lecia urodzin Witolda Lutosławskiego – odbyło się 14 bardzo dobrze przyjętych koncertów z muzyką Lutosławskiego w Ukrainie i Rosji z udziałem ukraińskich i rosyjskich orkiestr pod jego dykcją. Solistami byli m.in. Olga Pasiecznik, Lukas Geniusas, Beata Bilińska, Maciej Grzybowski, József Örmény, Dmytro Tkachenko. Lata 2016–2017 przyniosły współpracę dyrygenta z Zespołem Kameralnym „Kijowscy Soliści”. W kilkunastu miastach Ukrainy i Polski odbyły się koncerty pt. „Polsko-ukraińskie muzyczne dialogi”, na których repertuar złożyły się utwory kompozytorów polskich – Wojciecha Kilara, Zygmunta Krauze, Macieja Zielińskiego, Tomasza Opałki oraz ukraińskich – Walentyna Sylwestrowa, Igora Szczerbakowa, Zoltana Almaszi i Oleksandra Szymko.

W 2018 roku Roman Rewakowicz wziął udział w Festiwalu „Wratlavia Cantans” we Wrocławiu z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka”. We współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza zrealizował cykl koncertów w Kijowie pt. „Muzyka Niepodległości” z udziałem Narodowego Chóru Ukrainy „Dumka” i Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy, wykonując m.in. utwory chóralne a cappella Henryka Mikołaja Góreckiego i *Symfonię „Polonia”* Ignacego Jana Paderewskiego.

Rok 2019 to występy dyrygenta w m.in. w Mińsku, Kijowie, Lwowie, Warszawie, także z repertuarem Moniuszkowskim w roku Jubileuszu 200-lecia urodzin kompozytora oraz nagrania utworów Góreckiego z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” i utworów kompozytorów ukraińskich z Orkiestrą Symfoniczną Ukraińskiego Radia w Kijowie.

We wrześniu 2022 roku we Wrocławiu wraz z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” z Kijowa, Chórem Narodowego Forum Muzyki z Wrocławia oraz Orkiestrą Filharmonii Narodowej z Warszawy dokonał prawykonań oratorium *Wyraź* Oleksandra Szymki podczas finałowego koncertu 57. Międzynarodowego Festiwalu Oratoryjno-Kantatowego „Wratlavia Cantans”.

1999 1. DNI

6 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Oleksandr Szczetyński, Walentyn Bibik, Jewhen Stankowycz, Myrośław Skoryk, Igor Szczerbakow, Jurij Łaniuk
wykonawcy: Wołodymyr Duda – skrzypce, Jurij Łaniuk – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Chór Kameralny „Gloria”

7 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Maksym Berezowski, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Oleksandr Koszyć, Dmytro Kacał, Mykoła Leontowycz, Andrij Hnatyszyn, Oleksandr Jakowczuk, Stanisław Ludkewycz, Hanna Hawrylec
wykonawcy: Chór Chłopięcy i Męski DUDARYK, Mykoła Kacał – dyrygent

8 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszyński
wykonawcy: József Örmény – fortepian, Sinfonia Varsovia, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2001 2. DNI

3 czerwca Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Denys Siczynski, Wasyl Barwiński, Bohdana Frolak, Jakiw Stepowij, Łesia Dyczko, Anatolij Kos-Anatolski, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Marta Boberska – sopran, Krzysztof Zbijowski – klarnet, Kuba Jakowicz – skrzypce, Natalia Rewakowicz – fortepian

6 czerwca Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Jurij Łaniuk, Jewhen Stankowycz
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Iryna Semenenko – sopran, Mychajło Tyszczenko – tenor, Mykoła Kowal – baryton, Serhij Mahera – bas, Narodowy Chór Ukrainy „DUMKA”, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2004 3. DNI

2 listopada Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Mychajło Werbycki, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Bohdan Sehin
wykonawcy: Chór Kameralny „Gloria”, Wołodymyr Sywochip – dyrygent

3 listopada Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Lew Rewucki, Stefania Turkewycz, Borys Latoszyński, Wasyl Barwiński, Bohdana Frolak, Walentyn Bibik, Walentyn Sylwestrow
wykonawca: József Örmény – fortepian

5 listopada Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszyński
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

6 listopada Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
 tańce i muzyka huculska / Huculski Zespół Pieśni i Tańca, Petro Kniazewycz – dyrygent

2012 4. DNI

15 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Myrośław Skoryk, Wasyl Barwiński, Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Lwowskie Trio Fortepianowe: Marta Semczyszyn – skrzypce, Solomija Kanczalaba – wiolonczela, Natalia Rewakowicz – fortepian

17 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Oleksij Szmurak, Anna Korsun, Irina Blokhina, Olena Sierowa, Maksym Kolomijec, Mychajło Szwed, Bohdan Sehin
wykonawcy: Ensemble Nostri Temporis, Grzegorz Wierus – dyrygent

18 października Kościół Św. Krzyża
kompozytorzy: Stepan Dechtiarew, Iwan Domaradzki, Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Chór Kameralny „Kijów”, Mykoła Hobdycz – dyrygent

20 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Wiktor Kosenko, Jakiw Stepowij, Myrośław Skoryk, Kyryło Stecenko, Walentyn Sylwestrow, Wasyl Barwiński, Nestor Nyżankiwski, Denys Bonkowski, Mykoła Kołessa, Dezyderij Zador
wykonawcy: Olga Pasiecznik – sopran, Natalia Pasiecznik – fortepian

21 października Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Oleksandr Szymko, Lubawa Sydorenko, Igor Szczerbakow, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Bartosz Koziać – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2019 5. DNI

18 października Sala Koncertowa Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina
kompozytorzy: Bohdana Frolak, Andrij Merchel, Olena Illytska, Jewhen Petryczenko, Oleksandr Szymko, Bohdan Sehin, Bohdan Krywopust, Zoltan Almaszi, Witold Lutosławski
wykonawcy: Andrij Pawłow – skrzypce, Bohdan Krywopust – fortepian

21 października Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Witold Lutosławski
wykonawcy: Oksana Nikitiuk – mezzospran, Dmytro Tavanets – fortepian

23 października Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Wołodmyr Szumejko, Igor Szerbakow, Witold Lutosławski, Jewhen Stankowycz, Oleh Kywa
wykonawcy: Kateryna Suprun – altówka, Dmytro Tavanets – fortepian, Oksana Nikitiuk – mezzospran, Narodowy Zespół Solistów „Kijowska Kamerata”, Roman Rewakowicz – dyrygent

2020 6. DNI

6 września Sala Biblioteki Rolniczej – Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi
 Kalendarzowo-obrzędowe, liryczne i historyczne ukraińskie pieśni z Polesia i Ukrainy Centralnej
wykonawcy: Zespół Wokalny MORE

8 września Kościół Świętego Krzyża
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Duet wiolonczelowy Magdalena Bojanowicz / Bartosz Koziak

11 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Lubawa Sydorenko, Mychajło Szwed, Switłana Azarowa, Bohdan Sehin, Zoltan Almaszi, Ołeksandr Szymko
wykonawcy: Iwona Hossa – sopran, Orkiestra Filharmonii Narodowej, Roman Rewakowicz – dyrygent

2021 7. DNI

4 września Bazylika Archikatedralna św. Jana Chrzciciela
 anonimowe wielogłosowe koncerty chóralne pierwszej połowy XVIII w. oraz utwory Mykoły Dyleckiego, Maksyma Berezowskiego, Artema Wedela i Dmytra Kotki.
wykonawcy: A Cappella Leopold (Lwów)
 Ludmiła Kapustina – dyrygent

8 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytorzy: – Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi, Ołeksij Retyński, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Royal String Quartet (Warszawa)
 Izabella Szałaj-Zimak – I skrzypce, Elwira Przybyłowska – II skrzypce,
 Paweł Czarny – altówka, Michał Pepol – wiolonczela

11 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Wołodmyr Zahorcow, Igor Szerbakow, Wołodmyr Runczak, Oleh Kywa, Ołeksandr Kozarenko
wykonawcy: Maria Kijach – flet, Kyryło Bondar – skrzypce, Jarosława Neklajewa – harfa, Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Dmytro Tawanec – fortepian
 Narodowy Zespół Solistów „Kijowska Kamerata” (Kijów)
 Roman Rewakowicz – dyrygent

2022 8. DNI

4 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytor: Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Dmytro Choni – fortepian

6 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytorzy: – Leonid Hrabowski, Oleh Bezborodko, Jurij Łaniuk, Ołeksandr Szczetyński
wykonawcy: Chain Ensemble, Andrzej Bauer – dyrygent

8 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Ołeksandr Szymko, Zoltan Almaszi, Bohdana Frolak
wykonawcy: Bartosz Koziak – wiolonczela, Tamara Kalinkina – sopran, Natałka Polovynka – mezzosopran, Hubert Zapiór – baryton, Chór i Orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie, Roman Rewakowicz – dyrygent

2023 9. DNI

3 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytorzy: Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi, Jewhen Orkin, Oleh Bezborodko, Bohdan Sehin, Mychajło Szwed, Myrosław Skoryk, Hennadij Laszenko, Igor Szerbakow, Bohdana Frolak, Konstantyn Wileński
wykonawcy: Kyiv Piano Duo: Ołeksandra Zajcewa, Dmytro Tawanec

5 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytor: Mykoła Dylecki
wykonawcy: Wrocław Baroque Ensemble, Andrzej Kosendiak – dyrygent

10 września Atrium biurowca Senator
kompozytorzy: Bohdana Frolak, Olena Ilnytska
wykonawcy: Igor Leschishin – obój,
 Sekstet Wokalny proMODERN
 Orkiestra NFM Filharmonii Wrocławskiej
 Roman Rewakowicz – dyrygent

2024 **10.** DNI

8 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Wiktor Kosenko, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: CHROMATOPHONIC TRIO

10 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Maksym Berezowski, Dmytro Bortniański, Stepan Dechtiarew, Artem Wedel
wykonawcy: Zespół Śpiewaków Miasta Katowice CAMERATA SILESIA,
Anna Szostak – dyrygentka

13 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego,
kompozytorzy: Jurij Pikusz, Zoltan Almaszi, Oleksandr Kozarenko
wykonawcy: Bohdana Piwnenko – skrzypce, Oksana Nikitiuk – mezzosopran,
Dmytro Tawanec – fortepian, Narodowy Zespół Solistów KIJOWSKA KAMERATA
Roman Rewakowicz – dyrygent

pisali o nas

„Poza paroma stereotypami wciąż niewiele wiemy o muzyce Ukrainy. Naszą wiedzę postanowił uzupełnić kierownik Fundacji Pro Musica Viva, dyrygent Roman Rewakowicz. Zorganizował Dni Muzyki Ukraińskiej. (...)

Sprawdziwą rewelacją okazał się koncert finałowy, podczas którego wykonano utwory Borysa Latoszyńskiego i Walentyna Silwestrowa. (...)

Metamuzyka na fortepian i orkiestrę Silwestrowa z roku 1992 (...), która sprawia, że czas staje w miejscu, zasługuje na karierę, jaką zrobiła przed kilku laty *III Symfonia* Góreckiego. Zwłaszcza w tak doskonałym wykonaniu orkiestry Sinfonia Varsovia. To dzięki jej grze pod batutą niezwykle utalentowanego dyrygenta z Ukrainy, Wołodymyra Sirenki, środowy koncert należał do najciekawszych i najlepiej wykonanych w Warszawie w mijającym roku.”

Bartosz Kamiński
Gazeta Wyborcza, 10 grudnia 1999

„Niewiele wiemy o muzyce ukraińskiej – przyznaję, że i ja nie wiedziałem, czego się spodziewać po Dniach Muzyki Ukraińskiej (6-8 grudnia). Zapewne wielu zgromadzonych w Studiu im. Lutosławskiego wybrało się na te koncerty z podobnym nastawieniem: ciekawi nowego i nieco obawiając się zawodu. Publiczności nie było wiele, być może dlatego, że informacja i reklama ograniczyła się do niewielkich plakatów. Cóż, Ukraina nie ma widać takich możliwości promowania swojej kultury jak kraje nordyckie... (...) Przedsięwzięcia na tak wysokim poziomie artystycznym, jak Dni Muzyki Ukraińskiej, nie tylko informują nas, co się dzieje „za miedzą”, ale też wzbogacają niezbyt przecież bogate życie muzyczne w Polsce”

Adam Suprynowicz
Ruch Muzyczny, 6 lutego 2000

„Czy znamy muzykę naszych sąsiadów? Czy nazwiska ważnych tam kompozytorów są nam znane? (...) Jeżeli idzie o sąsiadów zachodnich, to sprawa jest oczywista (...). Co do sąsiadów z południa, rzecz także nie wygląda najgorzej (...). Gdy jednak pomyślimy o tych ze Wschodu, a konkretnie z Ukrainy, to w świadomości tejże większości rodaków wypadnie zaznaczyć dużą białą plamę. (...) Stąd też za wielce fortunną inicjatywę uznać wypada powołanie do życia w naszej stolicy imprezy poświęconej różnym dziedzinom ukraińskiej muzyki. (...) Był to przegląd krótki, ale imponująco wielostronny. (...) Kulminacją zaś tych trzech „Dni” stał się wieczór z udziałem znakomitej - jak się okazało - Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy z Kijowa pod dyрекcją Wołodymyra Sirenki.”

Józef Kański
Ruch Muzyczny, 12 grudnia 2004

„Impreza ta niewątpliwie odniosła sukces, jego miarą jest moc muzycznych wrażeń, wysokie oceny zagranicznych kolegów, żywe zainteresowanie i aplauz licznie odwiedza-

pisali o nas

jącej festiwalowe koncerty publiczności, która dzięki niemu odkrywa dla siebie ukraińską muzykę poważną. Tyle o jego rezultatach. Ale ten sukces był możliwy dzięki codziennej żmudnej pracy, dzięki entuzjazmowi i zdolnościom organizacyjnym grona twórców, ich autorytetowi i zapałowi. Podczas gdy my często rozmawiamy i marzymy o zaistnieniu współczesnej ukraińskiej kultury muzycznej w europejskiej przestrzeni muzycznej, ludzie ci nie słowem, lecz czynem urzeczywistniają ten cel. Należy do nich znany polski muzyk, dyrygent i działacz społeczny Roman Rewakowicz. (...) Roman Rewakowicz unika górnolotnej retoryki, a podejmuje konkretne działania na rzecz dialogu kultur, i tym co robi dowodzi europejskości ukraińskiej kultury muzycznej."

Olena Taranczenko

Czasopismo „Muzyka” – Nr 6/2012, listopad-grudzień 2012 (Kijów)

„Wysoka kultura, encyklopedyczne muzyczne wykształcenie inicjatora i głównej siły sprawczej festiwalu – Romana Rewakowicza ustawiły ten festiwal w mojej osobistej skali na pierwszych miejscach właśnie dzięki treści i kontekstowi, praktycznym wnioskowi i estetycznej przyjemności otrzymania w krótkim czasie szerokiego i nadzwyczaj pełnego obrazu współczesnych tendencji ukraińskiej muzyki od Stankowycza i Sylwestrowa,

Olha Stelmaszewska

Gazeta „DEN”, 6 listopada 2019

Warto podkreślić, że tym koncertem orkiestra warszawskiej Filharmonii Narodowej być może po raz pierwszy w ciągu całej swojej historii postawiła na pulpity muzykę ukraińską. A dyrygent tego koncertu i twórca festiwalu „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie” – Roman Rewakowicz tak formułuje swoje „credo”: „W zupełnej nieobecności ukraińskiej kultury wysokiej w polskich instytucjach kulturalnych próbuję przekazać polskiej publiczności informację, że w Ukrainie istnieje wysoka kultura muzyczna, przy tym bardzo wysoka!”

Olha Stelmaszewska

Gazeta „DEN”, 23 września 2020

„Cały festiwal stał się udaną prezentacją ikonicznych dzieł ukraińskiej muzyki klasycznej różnych gatunków dla polskiego (a w epoce informacyjnej – i każdego innego, światowego) słuchacza. Najwyższa jakość wykonania, często bardzo pożądana w Ukrainie, przyczyniła się do odkrycia skarbów naszej kultury: od najstarszych przykładów śpiewu chóralnego po najnowocześniejsze osiągnięcia muzyki kameralnej i instrumentalnej.”

Dzwenysława Safian

The Claquers 17 września 2021

pisali o nas

„Mało znamy muzykę naszych sąsiadów. Trzy tegoroczne koncerty festiwalu pomogły nieco zmienić ten stan rzeczy, prezentując muzykę ukraińską wieków od XVIII po XXI. (...) Program wszystkich trzech koncertów Dni Muzyki Ukraińskiej stanowił dobry przekrój oraz zachęcał do poznawania kultury muzycznej naszych wschodnich sąsiadów, a także do odwiedzenia festiwalu jeszcze nie raz.”

Katarzyna Ryzel

Ruch Muzyczny, 15 września 2021

„To kolejne Dni Muzyki Ukraińskiej przy akompaniamencie rosyjskich rakiet, ale do lutego 2022 roku byliśmy na nie głusi. Tegoroczne koncerty odbywały się w atmosferze szczególnego święta – radości z celebracji ukraińskiej muzyki, nadziei, rozgoryczenia i melancholii. (...) W 2022 roku dużo mówiło się o nieobecności ukraińskiej kultury na świecie, co nie wynikało bynajmniej z jej pośledniości, tylko z wielowiekowej przemocy symbolicznej i ekonomicznej. Mam nadzieję, że zdążyliśmy – my, słuchacze muzyki – czegoś się dowiedzieć.”

Filip Lech *Chwile odchodzące w tym właśnie momencie*

Ruch Muzyczny, 29 września 2022

„Oratorium Frolak to lament pełen czułości i miłości do ojczyzny, napisany na szerokim oddechu, językiem przystępnym, ale nie prostackim. Wspaniale zabrzmiał chór i orkiestra FN pod batutą Romana Rewakowicza, który poprowadził cały koncert ze spokojną pewnością.”

Dorota Szwarcman

Nowy ukraiński romantyzm, 9 września 2022

„Roman Rewakowicz niestrudzenie ściąga do Warszawy godnych uwagi wykonawców i przybliża repertuar współczesny, choć często cokolwiek akademicki lub uznawany już za klasyczny; nie zapomina też o przypomnieniu, że kultura ukraińska istniała długo przed rokiem 1991, ma własną tradycję i tożsamość – czego uparcie odmawiają jej kremlowscy propagandyści.”

Krzysztof Stefański

Ruch Muzyczny, 22.09.2023

„Jaka jesteś muzyko ukraińska? Na to pytanie można dać tylko jedną odpowiedź. Nieznana. Roman Rewakowicz, pomysłodawca i dyrektor artystyczny Dni Muzyki Ukraińskiej, które odbywają się u nas od roku 1999, gdy studiował w Polsce nie dowiedział się o niej absolutnie niczego. Jego pasją i misją jest, aby ten brak sukcesywnie pomniejszać.”

Joanna Tumiłowicz

maestro.net.pl, 05.09.2023

pisali o nas

„Tegoroczne, dziesiąte już, Dni rozpoczęły się w 926 dniu agresji Rosji na Ukrainę. Programu nie zdominowały jednak rozgoryczenie czy pesymizm. Ukazała za to potężny i zróżnicowany obraz ostatnich 300 lat kultury muzycznej Ukrainy, obejmujący całe spektrum afektów, od powagi, przez melancholię, energię, aż po żart.”

Małgorzata Heinrich
Ruch Muzyczny, 27.09.2024

„Koncert Kameraty Kijowskiej pod batutą Romana Rewakowicza przyniósł, podobnie jak cały festiwal, trochę prawdziwych odkryć. (...) Druga część koncertu była dla mnie prawdziwym odkryciem i to tym bardziej zaskakującym, że znałam kompozytora. Ołeksandr Kozarenko, urodzony w 1963 r. w Kołomyi w rodzinie łemkowskiej, nie tylko kompozytor, ale też pianista i muzykolog, zmarł w zeszłym roku i nie był ofiarą wojny, lecz covidu. Poznałam go w 1995 r. na pierwszej edycji lwowskiego festiwalu Kontrasty – wtedy był trzydziestoparoletnim Saszą, a jego muzycznym bogiem (tak się wyraził) był Lutosławski. Wszystkie utwory wykonane dziś pochodziły jednak z wcześniejszych lat i mają w sobie coś niezwykle świeżego.”

Dorota Szwarzman
Finał 10. Dni Muzyki Ukraińskiej, 14.09.2024

Wspomnienie 10. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie



CHROMATOPHONIC TRIO
Roksana Kwaśnikowska – skrzypce
Marcel Markowski – wiolonczela
Andrzej Karałow – fortepian



Zespół Śpiewaków Miasta Katowice CAMERATA SILESIA



Narodowy Zespół Solistów KIJOWSKA KAMERATA

fol. Maciej Czernski

Organizator Festiwalu



Finansowe wsparcie

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca



Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego



NIMiT



projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa



Partnerzy Festiwalu



sprzymy wyobraźni



Związek
Ukraińców
w Polsce



UKRAIŃSKI
DOM

Patronat medialny



RZECZPOSPOLITA



rp.pl



dwójka
POLSKIE RADIO



POLSKIE RADIO
DŁYA UKRAIŃY

LB.ua

Наше Слово

Україна молода



NASZ WYBIR
Portal dla Ukraińców w Polsce

ZBRUČ



УКРАЇНСЬКЕ
РАДІО

TVP

KULTURA

Bilety do nabycia w systemie
oraz w kasach przed koncertem.



Pełna informacja o Festiwalu na stronie Fundacji www.pmv.org.pl